

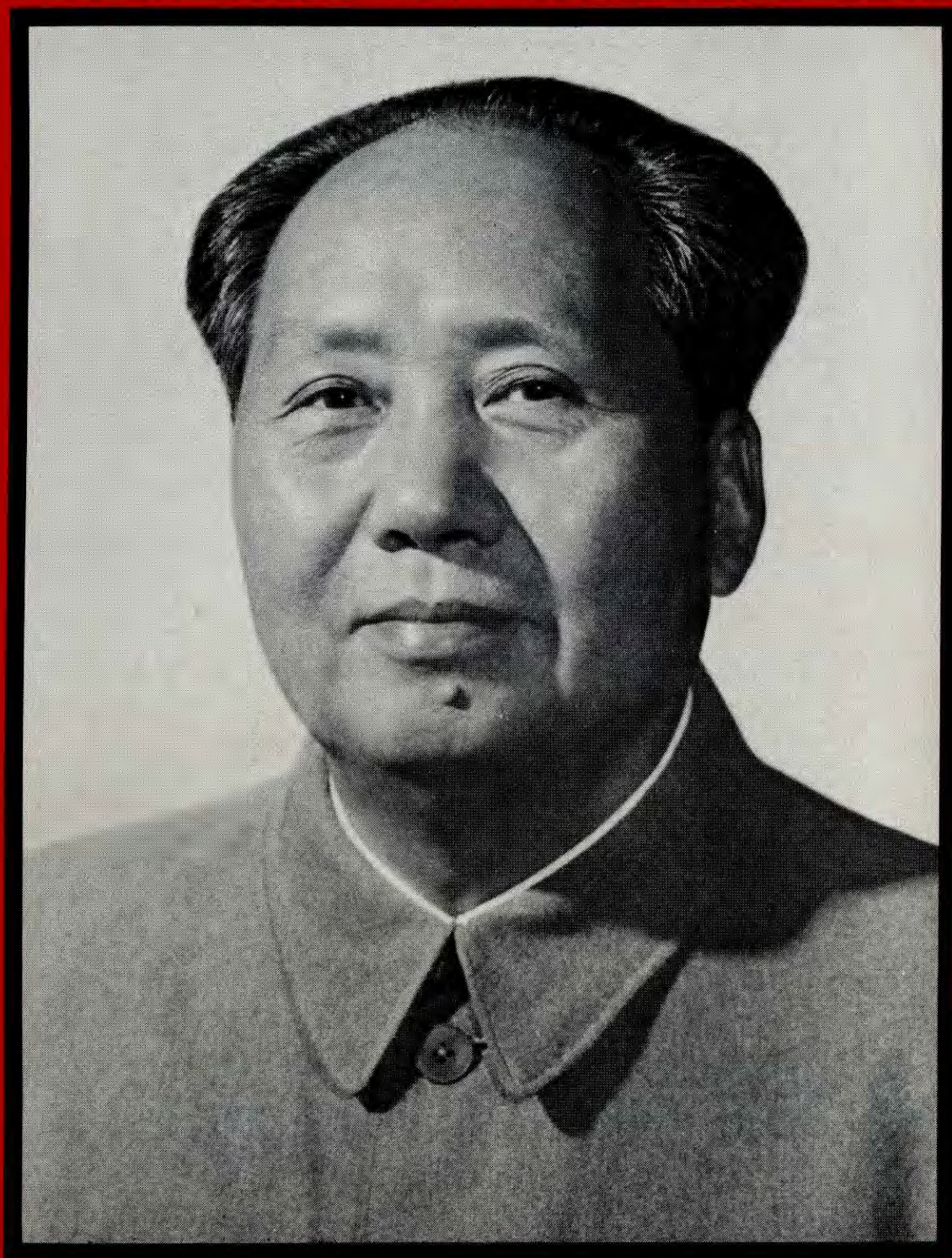
røde gårde

4-SIDERS EKSTRABILAG

AVISA TIL RØD UNGDOM

NR. 8 - 1976 KR. 2,50.

vår tids største marxist-leninist

MAO TSETUNG ER DØD

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 20,- pr. år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

Grov sabotasje fra NGS-ledelsen

Hele tida siden det nye regelverket for de videregående skolene blei lansert har staten kjørt en taktikk: Ikke si noeenting, ikke gi noe informasjon, være helt tause, håpe på at alt går stille og rolig for seg til staten kan dunke forslaga igjennom uten protester.

Denne taktikken begynner nå å rakne. Det viser seg nå at skoleutvalga er vedtatt som lov, og at statens snakk om prøveår utelukkende gjelder detalj-utforminga av sjølve reglementet. Dvs. saker som allmannamøtet, elevrådets rettigheter osv. Men skoleutvalga er vedtatt som lov, og det er til og med slått fast at representantene har taushetsplikt som offentlige tjenestemenn! (§ 34).

Dette setter statens angrep i et ennå grellere lys fordi det viser at staten prøver å presse gjennom et reint diktat på hovedsaka som er skoleutvalga, mens de lager en «demokratisk» fasade på en del underordna saker. Det betyr ikke at saker som allmannamøtet, veggaviser og skoleavisenes rettigheter er underordna, tvert i mot: Kampen må føres for å presse gjennom elevenes krav på disse områdene. Men det betyr

at kampen også må reise mot sjølve lova som er vedtatt, mot skoleutvalga. Disse er kjerna i statens reform, uten dem vil den rakne, og parolen er derfor fortsatt: Full boikott av gisselorganene!

Hva gjør så NGS-ledelsen med dette? Elevenes egen organisasjon som skulle gått i spissen for å avsløre innholdet i reformen, legge det fram for elevene, og gå i spissen for å reise kampen mot staten? Jo, etter at skoleutvalga er vedtatt som lov, så proklamerer NGS-ledelsen ei aksjons- og informasjonsuke mot det nye regelverket. På toppen av dette så utsettes denne aksjonsuka 2 uker fordi NGS-ledelsen ikke har løfta en finger for å forberede den! I stedet reiser pamper som Erik Nord på ferie til Spania akkurat når skoleåret begynner og NGS skulle stått i spissen for å reise kampen mot statens diktat!

Grunnen til dette er sjølsagt at NGS er fullstendig kontrollert av Unge Høyre, folk som helt siden de fikk makta har vært en klam hånd på elevbevegelsen og oppløst det eneste våpenet elevene har: organisering. NGS-ledelsens fullstendige forræderi i denne saka, at de den dag i dag står

uten en plan for denne kampen, har ført elevene ut i en situasjon der de står uten noen kamporganisering når staten kommer med ett av sine verste angrep på elevenes demokratiske rettigheter.

Dette stiller store krav til kampen mot den nye reformen.

For det første må elevene organisere seg lokalt og reise kampen lokalt mot angrepa på de demokratiske rettighetene. Fra NGS kan vi fremdeles vente bare sabotasje i denne saka.

For det andre må elevene rette hardere støt mot statens diktat i denne saka, når lova allerede er vedtatt om skoleutvalga må det sterk lut til om den skal slås tilbake.

Og sist men ikke minst: Elevene kan ikke finne seg i å stå ribba uten organisering, med et kobbelt av Unge Høyrepamper i ledelsen for NGS som ikke løfter en finger for å hjelpe fram elevbevegelsen men tvert om bare saboterer.

Det er en av de viktigste lærdommene av denne saka: Høyrepampene i NGS-ledelsen må kastes og erstattes av kampvillige aktivister. Bare da kan NGS bli et våpen for elevene.

Internasjonal leir

I år arrangerte Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund for annen gang en internasjonal sommerleir i Norge. Som leiren i fjor, var denne leiren svært vellykka og hadde brei deltakelse fra en rekke marxist-leninistiske organisasjoner og partier.

I tillegg til deltakerne fra Norge, samla leiren kamerater fra Sverige, Danmark, Finland, Færøyene, Island, Tyskland, Italia, USA og Canada. Kameratene fra PCD'I(m-l) i Italia og Canadian Communist League (m-l) deltok på leiren for første gang i år, mens de andre

organisasjonene også var representert i fjor.

Hovedemnene for leiren var truselen om en ny verdenskrig satt i gang av de to supermaktene USA og Sovjet, videre diskuterte deltakerne situasjonen i det sørlige Afrika, og sjølsagt kommunistisk student- og ung-

domsarbeid.

Leiren var et bevis på den sterke enheten og framgangen som er i den internasjonale kommunistiske bevegelsen, og viste det mangfold av erfaringer som finnes i de forskjellige landa og som vi kan lære av.

At framgangen er stor, vises bl.a. ved at nye kommunistiske partier i nær framtid vil bli oppretta i USA og i Danmark, og at KPD-ML — partiet i Tyskland i løpet av året som har gått har oppretta en egen seksjon i

Øst-Tyskland!

Røde Garde vil fortsette å bringe videre erfaringene fra den internasjonale kommunistiske bevegelsen, og spesielt det arbeidet som ungdomsforbundene driver. Tidligere har vi brakt intervjuer med bl.a. svenske og spanske kamerater, og i dette nummeret finner du et intervju med kamerater fra USA.

Hoasas ein kriminell — kast han ut av skulen!

For ikkje lenge sida slutta rettsaka mot Norsk Front ideologen Hoasas. På den tida rettsaka var i gang, var avisene mest fulle av stoff om «denne galne mannen», som han vart kalla. Borgarane ville ha Hoasas til å vere ein sær einskild person, og dei ville syne fram seg sjøl som verkelege anti-nazistar. Det var til og med nokre som vart så modige i heita at dei meinte at Hoasas måtte ut av skulen.

Men dreier denne saka seg om ein einskildperson som til og med er gal? Og korleis er det med dei som slo seg opp som anti-nazistar under rettsaka, har dei gjort alvor av orda sine?

DOM OVER HOAAS ER DOM OVER NORSK FRONT

Hoasas er ikkje noko slag einsam tullung. Det er klart for dei som vil sjå det at Hoasas sine meningar er identiske med dei til Norsk Front. Hoasas har vorte kalla sjefs-ideolog i Norsk Front, han har skriva mykje av materialet deira, og han var ein av dei som vart kasta ut då Norsk Front prøvde å halde sitt «Riksting». Men dette vil seie at når Hoasas vort dømt for meiningane sine, så

er det samstundes ein dom over Norsk Front.

Me har heile tida hevda at Norsk Front er kriminelle og må handsamast etter det. Nå har til og med det borgarlege rettsvesenet måtte dømme det Norsk Front står for som kriminelt.

KOR VART DET AV ANTI-NAZISTANE?

Kor har det i dag vorte av dei som under rettsaka freista å prøve ei anti-nazistisk maske? Rektoren på Stokmarknes der Hoasas er ansatt sa under rettsaka at han meinte Hoasas måtte ut av skulen, og han sa at han kunne forstå dei som ville boikotte Hoasas, om elevane gjorde det ville han setje inn vikar. Kva har det vorte? Etter rettsaka kjem rektoren attende og held ein torden-tale der han seier at dei som vil boikotte Hoasas driv personforfølging, og at slikt ikkje vil verte tålt. Med dette klarer han og å skræme ein del av elevane frå å boikotte timane til Hoasas.

Arbeiderbladet skriva mykje om den «fæle Hoasas» under rettsaka, men kva er politikken til DNA? Trass i at over 100.000 fagorganiserte har krevd forbud av Norsk Front, og trass i at delar av

grunnplanet til DNA er for forbud, går DNA inn for at Norsk Front skal verte godkjent som parti berre dei kan kome med dei tusen under-skriftene.

UNGE HØGRE

Det er verdt å merke seg kva Unge Høgre har gjort. Dei har ei tvilsam fortid når det gjeld synet på nazistar og fascistar. Når dei vert minna om dette framstiller dei seg sjøl som anti-fascistar i dag. Praksisen seier det motsette. Unge Høgre på Stokmarknes har klart sagt frå at dei er *mot*

ein boikott av Hoasas. Unge Høgre formannen er mot å kaste Hoasas ut av skulen, i alle fall føre det er nokon høgsterett dom. Som det ikkje skulle vere klart kva Hoasas er!

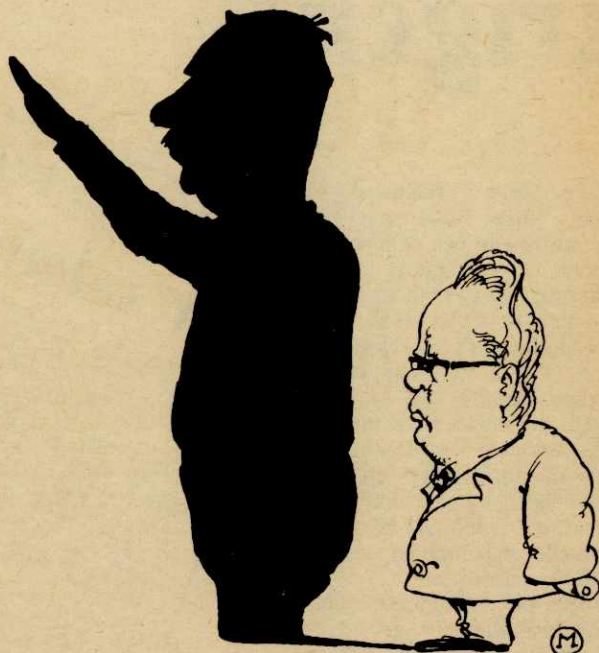
STRAFFA FOR MILD

Hoasas fekk 5000 kroner i bot og 120 dagar *betinga* fengsel for nazismen sin. Ei slik straff er berre ei hån mot alle som har kjempa mot fascismen og nazismen. Så billig er det altså å prøve å gjere det Hitler gjorde omatt!

HOAAS UT AV SKULEN!

Me må ikkje godta at nazisten Hoasas får drive som lærar i norsk skule. Det må verte eit viktig krav frå gymnasiastane og andre skule-elevlar å få fjerna Hoasas. Alle stader må det diskuteras og fattast resolusjonar mot Norsk Front og Hoasas. Ta saka opp i klassen, elevråd, elevsamfunn, på allmannamøter, arbeidsplassar og alle andre stader.

La parolane runge ut over landet:
**HOAAS UT AV SKULEN!
FORBY NORSK FRONT!**

Fra konsentrasjonsleiren Auschwitz som Hoasas påstår ikke har eksistert.

August: Høyest registrert arbeidsledighet siden krigen!

Den reelle arbeidsledigheten i Norge i dag er mye, mye større enn den som registreres. Dette kommer bl.a. av at ungdom og kvinner som ikke kan få trygd, ikke ser noen særlig vits i å la seg registrere. For å få minimumstrygden, som er på 24 kr. dagen, må en ha tjent minst 8.850 kr. siste året. D.v.s. at ungdom som kommer rett fra skolebenken og som ikke får arbeid, enten må leve på foreldra eller må finne en annen måte å overleve på.

I fjor ble det oppretta 500 «korttidsjobber» for arbeidsløs ungdom i Oslo og Akershus. En kunne nylig lese i avisa at diss plassene i år var blitt redusert til 40. Først ble dette begrunna med at arbeidsledigheten blant ungdom var synkende. Men litt lenger ut i artikkelen kom den egentlige årsaken fram, nemlig at bevilgningene var blitt kraftig skåret ned. Sjøl om «næringslivet er i ferd med å få hjula i gang igjen», som det så fint heter, vil det på ingen måte si at det er slutt på arbeidsløsheten. Dette kan vi også se på

Høyeste ledighetstall siden krigen

Ved utgangen av august var det ved arbeidskontorene omkring i landet registrert 18 100 arbeidsledige. Av disse var 10 300 menn og 7 800 kvinner. Dette er den høyeste arbeidsledigheten siden krigen. Ledigheten steg for august og denne måneden for august er 1,2 prosent av den totale arbeidsstyrke.

Når en bare ser på tallene, kan dette se svært alvorlig ut. Men det er viktig å se på årsaker og virkninger. Det er ledigheten som er årsaken til at mange ikke får arbeid. Det er ikke arbeid som er årsaken til at mange ikke får arbeid. Det er arbeidsledigheten som er årsaken til at mange ikke får arbeid.

Tiltak for arbeidsløs ungdom redusert: 500 korttidsjobber i fjor — i år blir det 40

Av FRANK HELGSEN

Av de 500 prøvearbeidsplassene for arbeidsledig ungdom som ble opprettet i Oslo og Akershus i fjor for å bekjempe ledigheten blant ungdom, er bare 40-50 arbeidsplasser be-

tallet for registrerte arbeidsløse for august i år. *Det er den høyest registrerte arbeidsledigheten for denne måneden siden krigen.*

Vi vei at det vil eksistere arbeidsløshet så lenge det eksisterer kapitalisme. I oppgangstider trenger kapitalistene en hurtig utvidelse av produksjonen, og da har de et tilstrekkelig antall arbeidsløse til rådighet. Når konjunktturene svinger får vi permitteringer og masseopp-

sigelser av arbeidere.

AUF skjønner regjeringas krisetiltak som løsninger på arbeidsledigheten, og snakker om «langsiktige reformer og strukturendringer» som skal avskaffe ledigheten for godt. Men vi veit at det i kapitalistiske land ikke er staten som behersker økonomien, det er tvert imot staten som er behersket av den kapitalistiske økonomien og underlagt storkapitalens makt.

Derfor er det bare sosialismen som kan avskaffe arbeidsledigheten for godt.

Rød Ungdom gir ikke den arbeidsløse ungdommen løfter om å løse arbeidsledigheten som AUF gjør, fordi det er umulig under kapitalismen. Vi ønsker ikke å kaste blå i øya på folk. Men Rød Ungdom oppfordrer arbeidsløs ungdom til å kjempe for retten til arbeid. I Steinkjer gikk arbeidsløs ungdom sammen for å kjempe for sine krav. De organiserte seg i en komite for arbeidsløse.

20.-26. september skal Rød Ungdom arrangere ei aksjonsuke mot ungdomsarbeidsledigheten. I denne uka vil vi spre løpesedler og arrangere møter om ledigheten spesielt blant ungdom. Vi vil avsløre regjeringas og AUF's løgner om at arbeidsløsheten er på tilbakegang, og vi vil avsløre regjeringas «hjelp» til de arbeidsløse, som det det egentlig er: rene subsidier til kapitalen.

Vi vil også bruke uka til å propagandere for kamplinja blant de arbeidsløse, under følgende paroler: Vi krever arbeid nå. Kamp mot regjeringas arbeiderfiendtlige sysselsetningstiltak. Fjern kravet til minsteinntekt — vi krever satsing til å leve av.

Fra arbeidskontoret i Oslo.

Det er kaldt om morgonen no i september. Likevel, trass i kva slag ver det er, utføre ei kontordør øverst i Storgata i Oslo er det alltid kø når klokka er eit stykke før halv åtte.

Folk flest har dratt på jobb alt, dei siste fer skramlande forbi trikken eller bussen. Men dei som står utføre kontoret har ikkje fast arbeid, dei er ute

etter ein-dags jobb. Eller om dei er heldige: jobb for to eller tre dagar.

Røde Garde møtte opp utføre Arbeidskontoret for midlertidig arbeid ein morgon og prata med nokre ungdomar då dei kom ut og hadde fått seg arbeid for dagen.

Arbeidslaus!

Jan, 25 år gamal fortel:

Eg har ikkje gått så lenge arbeidslaus, eg. Det har vore stort sett no etter somarferien. Det vart så mykje rot i det firmaet eg jobba tidlegare at eg slutta. No held eg på å søke ny jobb, så eg går her midlertidig. Eg håper eg skal få beskjed om ny jobb snart. Eg har ikkje søkt på noko arbeidsløsetrygd enno, eg håper den andre jobben kan ordne seg snart. I dag skal eg ned på Tollpost og fylle jernbanevogner.

Ein annan ungdom me treff er Harald.

Om han er arbeidslaus? Jau, forsåvidt er eg det, eg har ikkje nokon jobb, seier han. Eg har gått her på korttidskontoret når eg treng pengar.

Me spør om han har gått utan fast jobb lenge, og om han har prøvd å få jobb.

— Eg har gått utan jobb sidan før sommarferien. Så har eg sett i avisa kvar dag. Men det har vore vanskeleg å finne noko egna. Eg har vore på jakt etter ein sjåførjobb.

Han fortel vidare at han ikkje får noko støtte fordi han bur heime og at .an ikkje kan grunnje det med at han ikkje får jobb. Han vil ikkje ha kva som helst, han vil ha noko han kan like.

Det er mange unge her seier han. Han har kameratar som nyttar same opplegget.

— Om morgonen pleier det vere heilt fullt her, det er så mange at det er vanskeleg å kome fram. I dag er det sjokolade pakking på Narvesen. Og så må han stikke for å kome seg tidnok ned til sjokoladen.

ÅSMUND: UTAN FAST JOBB I TO ÅR

Ein av dei me prata med var Åsmund, 26 år. Han fortel:

Eg held på å skaffe meg fast jobb, men det har vore

vanskeleg på grun av sjukdom. Arbeidsgjevarane har vore tilbakeholdane med å ta inn folk som har vore sjuke. Eg har gått arbeidslaus i 2 år snart no. Og det skyldes vel ein god del at eg har hatt blodpropp. Når eg har søkt arbeid må eg jo nemne det. Og då har dei berre sagt dessverre.

Åsmund fortel han har gjort mange forsøk på å få seg fast jobb. Han har også vore i kontakt med sosialkontoret. Og derfrå får han 145 kr i veka som han skal leve av, til mat og klær!

Me spør om det er vanskeleg å få jobb her.

— Nei, her er det ikkje så vanskeleg, her får ein som regel jobb på dagen. Ein kan få jobb for ein dag, eller for 2 og 3 dagar om ein er heldig. No har eg fått jobb på Standard i dag, mandag og tirsdag.

Det er jævli å gå arbeids-

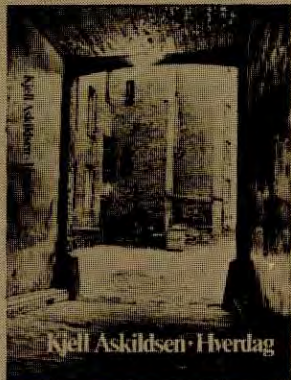
laus fortel Åsmund. Det vert at ein er rastlaus, har lett for å søke ut, og ein kan kome borti så mykje rart. Så det er ikkje akkurat å foretrekke.

Me spør om han kjenner andre arbeidslause.

— Ja, eg gjer det, ein god del, seier han og så må han stikke.

Beste ungdomsbok på år og dag.

Det er nettopp kome ei ny bok frå Kjell Askildsen. Det er ei lita bok, knappe 114 sider, men i innhald er det ei stor bok.

Ho handlar om arbeid ungdom i Oslo. Hovudpersonen er Johan Dalen som jobbar på Dagbla'bilen. Me møter fleire av kameratane hans som er arbeidslause, og me treff Halvor som er sjåfør på Dagbla'bilen. Halvor er ml'ar og bidrar til at Johan utviklar seg politisk.

Boka er utruleg godt

skreven, språket og måten Johan fortel på er nokså likt den måten ungdom pratar. Dette gjer at boka er lett å lese, ho er skriven på ungdomens sine premisser.

Det er ein ting som ikkje er bra, det er den måten Halvor fortel om korleis ein vert medlem i Raud Ungdom. Det er ikkje slik at Raud Ungdom krev at alle som vil verte medlem skal gå gjennom ein grunnsirkel først.

MEN LES BOKA, OG GÅ INN I RAUD UNGDOM!!

Postverkets hybelhus

I Deichmannsgate 4 i Oslo har postverket hybelhus for unge jenter. Her bor over hundre jenter, de fleste har kommet langveisfra for å få jobb i Oslo.

«Husrom skaffes» står det i de annonsene postverket har i avisene med jevne mellomrom, men innflytterdommen veit lite om hva slags husrom dette er, når de kommer.

RØDE GARDE har besøkt Deichmannsgate 4 og prata med en del jenter som bor der.

Det første som slår mot oss når vi ankommer er en svær og uhyggelig jernport som er forsvarlig låst. Seinere får vi høre at denne porten alltid skal være låst. Om vinteren, når den er spesielt vanskelig, har dette til og med medført at jenter har kommet for seint på jobben.

Etter at ei jente har låst oss inn, kommer vi inn i en trist gård, og rundt gården er en høy mur med piggråd over. — Så vi ikke skal kunne klatre over muren hvis vi har glemt nøkkelen, forteller ei jente. Ringeklokkene til jentenes rom blir kobla ut klokka 23.00, og de som kommer hjem etter det, og ikke har

nøkkel, må ringe på hos vaktmesteren for å bli låst inn. Dette koster intet mindre enn 20 kroner. Tap av nøkler må betales med 50 kroner for å få ny.

Vi kommer inn på et rom, der to av jentene bor. Rommet er på ca. 14 kvm. For dette lille rommet betaler jentene tilsammen 810 kroner.

— Når vi bor så tett på hverandre, som det blir til at vi gjør her, ville vi gjerne sjøl finne fram til hvem vi ønsker å dele rom med, forteller en av jentene. Slik det er nå, blir nye folk bare plassert helt tilfeldig.

— Dere leier jo møblert, og møblene slites jo. Hvor-

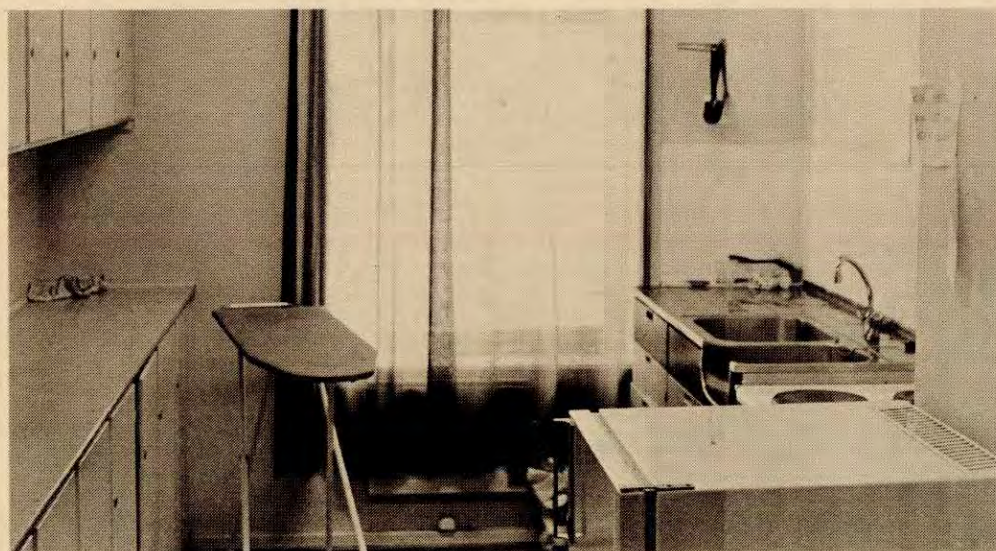
dan er det med vedlikehold av møblene? Vi har ikke før stilt spørsmålet før vi hører et brak. Det er hylla under bordet som raser sammen, og aviser og blader flyter ut over gulvet. Jentene ler: Nei, da er det bare å hjelpe seg sjøl så godt en kan. Ingenting blir reparert. På et annet av postverkets hybelhus flytta en gutt inn på et rom, der bordet mangla bein, og stod på en stol. En annen gutt fikk tildelt en seng med hull tvers igjen-

nom. Han ble, som dere kan tenke dere, etterhvert ganske dårlig i ryggen.

Her i huset raste plutselig gardinbrettet ned i et rom. Da måtte det 3 møter i hybelformidlinga til, før det kom opp et nytt Brett.

— Har dere vært inne på kjøkkenet da? En treplaters komfyr og et ikke alt for stort kjøleskap for 20 jenter. Med dusjen er det enda verre. Egentlig er det bare en dusj for hver etasje, men i dette

405 kr. for seng i

På dette kjøkkenet skal 20 jenter lage middag.

bygget er det bare en dusj for 80 jenter. De andre har vært i ustand så lenge jeg har bodd her, og det er over et år. Og sjølsagt kan de ikke koste på mer enn en vaskemaskin for hele hybelhuset. Dette skaper jo visse problemer når over hundre jenter skal vaske tøy!

— Husleia er skyhøy, og boforholdene er kriminelle, men det er også en annen ting vi jenter er forbanna over. Det er at vi blir fullstendig umyndiggjort. Vi er voksne jenter i arbeid, men det merker vi ikke mye til. Her er det

i Deichmannsgate 4:

Føydalt og rasistisk reglement

ikke, bare pass.

En av de verste tingene her ved hybelhuset, er den grove rasismen som eksisterer. Pakistanere og arabere har ingen adgang her, får vi høre når vi flytter inn. Dette står sjølsagt ikke i reglementet, men vi får høre at vi blir sparka ut hvis vi tar med en

mørkhudet venn. Rasediskriminering er imot norsk lov og dette vil vi ikke finne oss i. Det er jo også mange fremmedarbeidere som jobber i postvesenet, og disse kan altså verken bo her eller besøke oss.

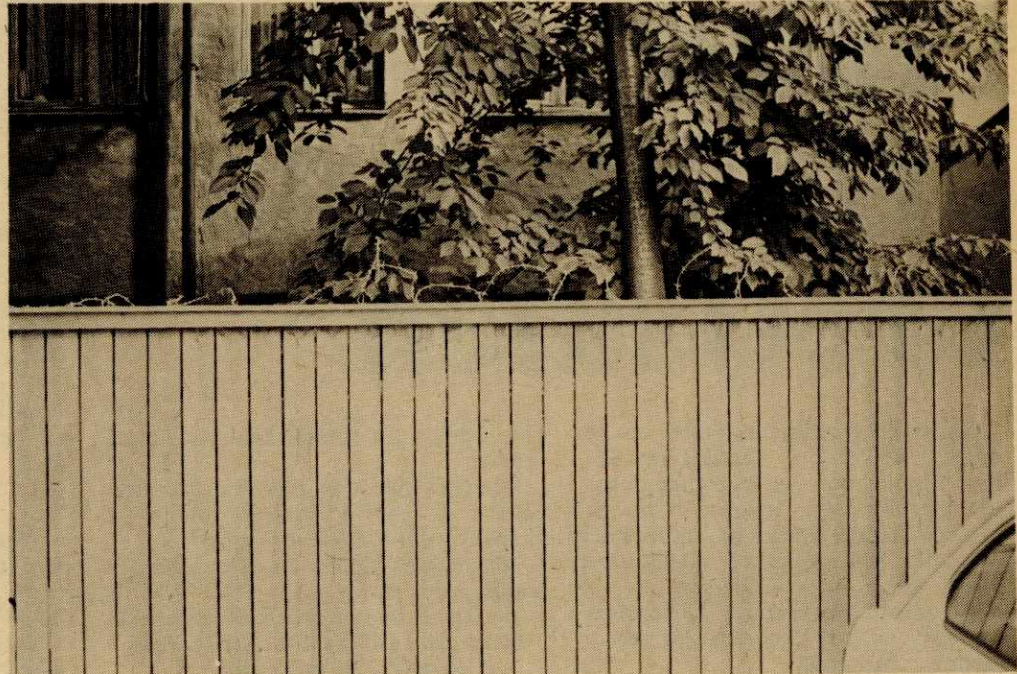
Jentene på hybelhuset er forbanna, og sammen med

folk fra postverkets andre hybelhus har de hatt en underskriftskampanje med krav om bedre boforhold, lavere husleie og mot innskrenking av selvfølgelig rettigheter. Denne underskriftskampanja fikk 100% oppslutning.

De har nå sendt et brev til postverkets hybelformidling

alkoholforbud og forbud mot besøk etter klokka 23.00. Overtredelse av reglementet medfører utkastning på dagen. — Og da er det også oftest sparken fra jobben. Men postverket blander seg også opp i hvordan vi oppfører oss i fritida vår, *når vi er ute*. Da skal vi nemlig oppføre oss «skikkelig», ikke være beruset og ikke snakke om «personlige problemer» til andre.

Videre mener de å ha noe

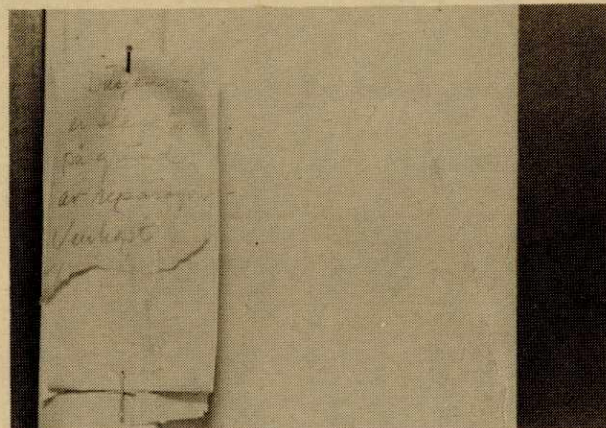

Hybelhuset er inngjerda av piggråd.

tommannsrom!

med hvordan vi har det på rommene våre. Når vi drar på jobben 05.30 eller 06.30, får vi ikke akkurat tid til storrensjøring på rommet. Men vi kan risikere å få oppringing i arbeidstida, med beskjed om at vi ikke har tømt askebegerne.

— Det er forresten noe som er ganske fantastisk, når det gjelder unntaket fra «besøkstida». Foreldre og søsken kan nemlig besøke oss etter klokka 23.00. Men da må de legitimere seg, og postverkets legitimasjon godtas

Denne lappen har stått på døra i over 1 år.

med krav om lavere husleie, enkeltmannsrom, flere og bedre kjøkken, bedre vask- og dusjmuligheter, mot rasediskriminering og for retten til privatliv. Da RØDE GARDE prata med jentene hadde de ennå ikke fått svar, men vi er sikre på at de kommer til å kreve svar, og at de ikke blir fornøyd med tomme ord og løfter. De krever forbedring, og det kravet vil de kjempe for.

I oktober kjem **Hammerverksaka** opp i retten for andre gongen. For å markere dette prentar me eit stykkje av den nye boka **Tor Obrestad** har skriva. **Stå på!** heiter boka, og ho handlar om **Hammerverksaka**. Dette kapitlet handlar om då arbeidarane var oppe i retts-sak sist. Som me veit vart det då fatta ein klassesom som frifant bedrifta på alle punkt. Kapitlet her seier ein del om korleis rettsaka arta seg.

«Stå på» Hammerverk arbeidarane i rettsalen

Kjosevik byrjar greitt. Fortel om bedrifta, samarbeidet, tilsettinga av Skaret. Han nærmar seg oppseiingsdagen. Det går meir trått. Han må ta pausar, han må kremte, dommaren irriterer seg over han. Heile kjensla i rettslokale er merkt av ei intens spenning. Det er hoggande stilt, det er som alle held pusten fordi ein nå har kome fram til det avgjerande i heile saka.

— Nå var det alvor, sa Kjosevik når han fortel om det første forhandlingsmøtet. — Nå måtte eg kome med ein grunn for oppseiinga. Eg sa: på grunn av ei heilskapsvurdering sa eg Skaret opp.

Igjen grip leksomaren inn.

— Du sa tidlegare at du sa opp Skaret på grunn av ei vurdering. Nå heitte det heilskapsvurdering. Kva skilnad er det på vurdering?

— Nå er det jo skilnad på ei vurdering og ei politisk oppseiing, svarar Kjosevik febrilsk. Så klappar munnen att på han. Har han forsnakka seg? Det blir lang pause.

— Vurdering står for ei einskild og konkret sak, seier han og tar en ny pause.

— Ei heilskapsvurdering er noko mykje større. Det omfattar noko — formelt sett —

Han byrjar å snakke usamanhengande, og tek ein ny pause.

— Eg får visst jernteppe, seier han så.

Dommaren freistar å hjelpe til. — Fortel det slik De hugsar det. Det blir ny pause.

— Det er så vanskeleg å snakke, seier Kjosevik. — Du må visst hjelpe meg, Salvesen. Han snur seg mot Salvesen i si ytste naud. — Kan du hjelpe meg, Salvesen.

Folk i salen flirer. Ikkje så mykje på grunn av det komiske i situasjonen, men på grunn av kjenslespenninga, det patetiske, på grunn av at saka held på å snu,

og bedrifta sitt forsvar held på å bryte saman.

Bergljot kjende at føtene var som gele. Ho hadde lyst til å legge seg beint ned på golvet og grina. Dette er så grovt!

Dommaren klubbar. — Dette går for langt, seier han.

— Det er du som må svare, disponenet Salvesen har alt vore til vitneavhøyring.

— Eg veit ikkje kva eg skal seie.

Dommaren blir i villreie. Retten held på å gli ut or hendene hans, ut i noko uformeleg og katastrofalt.

— Det er Dykkar oppleving, det er Deg sjølv som må tale, seier han igjen.

Då grip direktøren inn. Her må det reddast det som reddast kan.

— Orsak, herr dommar, kan eg få seie noko til vitnet. Han er fast i røysta, han er ikkje handlingslamma. Ja, seier dommaren perpleks — De har løyve. Direktøren peikar bestemt med fingeren sin mot driftsingeniøren.

— Hugsar du, Kjosevik, då me stod nede i spisealen? Kjosevik hugsar. Då sa direktøren det og det til han, og Kjosevik refererer det til dommaren. Så gjekk Løvdahl vidare, nå må du seie at du hugsar slik og slik, han refererte det som hadde vorte sagt — og Kjosevik svarta som eit ekko. Der sat Salvesen og eg, me sa sånn og sånn, fortsette Løvdahl, og Kjosevik følgde med.

Så senka direktøren handa — og tidde. Heller ikkje Kjosevik hadde meir å seie, han hugsar ikkje meir av dagen.

Nå er det advokatens tur.

— Ingeniør Kjosevik har hatt det harde enn dei fleste i denne saka. Han har lagt den mykje på seg, veit eg. Eg tykkjer det er rimeleg at han får fem minutt pause.

Har du sett ein boksar bli behandla i pausen? Då ser du Kjosevik i ein haug med tepper og svampar og sitronar, direktør, trenar, kampdommar trippande omkring. Pausen vart lang. Konene til arbeidarane tykte synd på Kjosevik.

Det er ikkje greitt, for han. Han skal visst vera eit ærleg menneske. Sitta og lyga slik i retten, han visste at det var under eds ansvar, og at det kunne bli seks år for meined. Faren er prest, også, han har nok visst heile livet kor gale det er å lyge.

Pausen over. Inn steppar kronvitnet med ny kampglød. Han er over jernteppet. Han er visst over dei verste punkta i forklaringa.

Vernearbeidet til Svein Skaret var ikkje med i heilskapsvurderinga for oppseiinga, hevdar han. Han er hovudverneombod på bedrifta og skulle vite det.

Litt seinare seier han at når det gjeld arbeidsinnsatsen til ein arbeidar — så kunne aldri den vurderast på grunnlag av samråding med arbeidarane. Det er ikkje på det planet samarbeidet i huset føregår.

Hammer verkarbeidarane i rettssalen.

— Kvifor rådfører du deg aldri med arbeidarane i slike spørsmål? vil Våge vite.

— Nei, arbeidarane har solidaritet seg imellom. Vi kan aldri stole på dei.

Våge driv krysseksaminasjon.

— Meinte du måndag morgon at det rettsleg høve for oppseiing?

— Ja, etter paragrafen som gjeld avskjed. Det var ulovleg streik.

— Etter tariffavtalen har ikkje bedrifta høve til å treffe slike tiltak.

— Det var ulovleg handling, bryt dommaren inn, — det var brot på avtalen som førelåg. Dommaren er grei slik, når han er oppteken av eit spørsmål bryt han rett inn i diskusjonen.

— Dersom arbeidarane er underlagt tariffavtalen, så er også bedrifta. Og dermed kan ho ikkje gjere kva som helst.

Dommaren hogg inn igjen: — Driftsingeniør Kjosevik er ute av dette ansvarstilhovet, så eg forstår ikkje kvifor advokaten skal ta han i skule og lære han om reglar og avtalar.

— Det kunne vere av interesse —

— De skal ikkje spørje vitnet slike vanskelege spørsmål, eg forstår ikkje kva vi skal med slike spørsmål nå.

— Det kunne ha interesse å høyre kva meining Kjosevik har —

— Eg forstår ikkje kor vi skal av med slike spørsmål. Dommaren slår i bordet, Våge åpnar munnen til protest, men blir avbiten med eit.

— eg vil ikkje ha diskusjon!

Kort pause.

— Då får eg spørje på ein annan måte, serer Våge. — Var oppseiinga innanfor fredsplikta til bedrifta?

Igjen kjem dommaren i forkjøpet. Han strir den gode striden med heile seg.

— Tenkte De over, reflekterte De over om det var innanfor fredsplikta?

Pause.

— Kjende du til fredsplikta?

— Ja.

— Reflekterte De over ho?

— Det som gjer dette vanskeleg, er problemstillinga. Vi var opptekne av andre - - -. Desse sakene var ikkje i tankane mine - - -.

— Det er vanleg å avgjere det lovlege i ein streik ved Arbeidsretten, seier Våge, ein tanke spydig.

— Vi har aldri hatt dette problemet på huset vårt. Har ikkje skikkeleg meining om det.

— Aldri har problemet? Det er vel å overdrive så vidt eg kjenner til. Dette er heilt elementære reglar. Du sat som ansvarleg for tilsetjing og avsetjing.

De forpliktar folka rettsleg. Det er Dykkar myndighet viss det oppstår arbeidskamp.

Dommaren avbryt. — Dette har driftsingeniøren ingenting med. Dette overlet vi til leiinga og forbundet. Eg vil ikkje ha noko av at De sit her og tek driftsingeniøren i skule.

Kjosevik blir oppesen av all denne støtta, og seier hånleg, og arrogant:

— De skulle ha vore ein tur ute i arbeidslivet sjølv, herr advokat. Kanskje De hadde kjent litt betre til dei praktiske forholda slik dei er i staden for å trekke fram lovane dine.

Dommaren tar ikkje notis av det. Igjen vil Våge gå vidare. Igjen blir han avbroten av dommaren.

Plutseleg slår Våge i pulten og ba om at det vart protokollført at dommaren etter hans oppfatning hadde vore klart part i saka og var uskikka til å administrere retten.

Dommaren forstod at han hadde gått for langt. Han snappa etter pusten og kasta med hovudet, vart raud som den mogne tomaten i ansiktet, men han sa ikkje noko. I pausen skifta han totalt taktikk. Tidlegare hadde ikkje arbeidarane eksistert for han, dei var luft. Nå vart han brått folkeleg. Han sette seg bort til dei i kantina, slo Vold på aksla og spøkte på sin vis. Eg avbraut Skaret bevisst, sa han. Han har jo så god utdanning, han bør forstå språk og begrepsbruk i retten. Den at Slinning, derimot, som er ein vanleg arbeidar, at han greide å snakke så godt utan å ha papir framfor seg, det var imponerande!

Den neste dagen leverte Våge inn protesten.

Støtt Mai — bli med i Nye Samspill!

Plateselskapet Mai har hatt mye å si i arbeidet for å bygge opp en progressiv musikk-kultur. Plater som Tanabreddens Ungdom, Vømmøl, Palestinaplata, Amtmannens døtre og Arbeidslaget er viktige plater.

Men selskapet har oppsummert at det har blitt gjort til dels grove feil i utgivningspolitikk og forretningsdrift, slik at Mai nå har kommet opp i økonomiske vansker.

For å komme over kneika, trenger Mai et engangsbeløp på et par hundre tusen kroner. Disse pengene skal skaffes til veie gjennom ei innsamlingskampanje. Ved å tegne «pionermedlemskap» i «Nye Samspill» på hundrekroner får du samtidig rett til å kjøpe plater direkte fra Mai til lagerpris (i dag 37,50 for LP4), og det tas sikte på å utvikle «Nye Samspill» til en landsomfattende organisasjon i løpet av høsten og vinteren. Målsettinga for

organisasjonen er å arbeide for å fremme en progressiv og nasjonal musikk-kultur som står i det norske folkets tjeneste. Innsamlingsaksjonen for Mai er den første store oppgava «Nye Samspill» har satt seg. Send 100 kroner til

Nye Samspills støttefond, postgiro 2 22 77 83, så får du tilsendt medlemskort.

MAI:

AUF-plata: Mislykka «venstre» bløff!

AUF har gitt ut plate for å demme opp for «ekstremistane på venstrefløyen» — som de sier. Sosialdemokratene har tråkka på arbeiderklassens krav og kultur i lang tid, nå føler AUF behov for å gi folk inntrykk av at de ønsker å gjenreise arbeiderkulturen.

Plata er først og fremst et propagandanummer for en politikk AUF ikke står for. De synger om hvor fært det er å være arbeidsløs, når moderpartiet deres i 30 år har ført en politikk som har drivi tusener av arbeidere i arbeidsløshet. Om at «tusen søstre kan stille krav» — sjølsagt borgerkvinner og arbeidere i skjønn forening — mens daghjemprisene i det «arbeiderstyrte» Norge ryker i været og regjeringa har vedtatt ei kvinnefiendtlig abortlov.

Og når de stiller opp og synger Internasjonalen og andre gamle arbeidersanger, så er det rett og slett en hån mot

alle kampvillige arbeidere. For den politikken de virkelig står for skinner igjennom hele veien. «Du skal alltid kjempe men aldri med folk» synger de i dag tre år etter kuppet i Chile. Og ellers er det samhold og «vi må verne jorden mot kaos, krig og vold» for alle pengene. Mot dette faller spede forsøk på å støtte det vietnamesiske folkets kamp på etterskudd, og den spanske motstandskampen mot fascismen — spesielt den som blei ført i tredveåra, for nå er Franco død og «Juan Carlos du vet våre krav» — platt til jorda.

Musikkformen på plata viser oss også AUF's sanne ansikt. Plata er kjemisk fri for norsk folkelig tradisjon — det eneste som minner om arbeiderkultur er de gamle sangene, og AUF'erne gjør seg absolutt best — kunstnerisk sett — når de synger amerikanskinspirert «lettere» pop med gospeltilsnitt.

Den nye abortlova — forverring for kvinnene!

«Lettferdige Quindfolk som deres Foster ombringe skulle miste deres hals, og deres Hode sættes på Stage». Dette er henta frå Kristian V si norske lov om «fosterfordrivelse».

Dødsstraff for kvinner som tek abort er i dag berre ein grotesk tanke. Men kvinnesynet som ligg bak denne lova, at kvinner som tek abort er «lettferdige Quindfolk», herskar framleis i «motaksjonen» sin argumentasjon, og i den lova som vart sett i verk 1. januar 76.

Denne lova er ei forverring i forhold til den vi hadde tidlegare, og den rammer unge jenter på ein særskild måte.

Røde Garde har snakka med Chris Hoel. Ho sit i abortutvalet i Kvinnefronten. Vi spurte henne kvifor den nye abortlova er verre enn den gamle.

C.H.: Abortlova vi har er framleis ei klasselov. Den rammar hardast dei sosialt og økonomisk dårlegst stillte, og den fungerer ulikt frå stad til stad. Nemndene er framleis oppretthaldne, og desse har fått *meir makt*. Det er nemndene som avgjer om ei kvinne skal få innvilga søknaden sin om abort. No er det slik at kvinnene må sende søknaden sin direkte til nemnda. Dersom dei i nemnda då finn at dei ikkje kan handsame søknaden fordi det er for lite opplysningar, kan dei sende søknaden tilbake til kvinna og be henne t.d. oppsøke lege. Dette skaper naturlegvis meir byråkrati og kan forlenge ventetida med opp til 14 dagar. Og det betyr igjen større påkjenningar for kvinna.

Så har vi denne paragraf 14 i lova som opnar for samvetsfritak for helsepersonell. Dette betyr at «samvetet» til ein-skildpersonar kan hindre kvinner i å få utført abort på eit sjukehus. Og vi ser resultat av denne paragrafen i dag, det er fleire sjukehus rundt omkring i landet der det er umogeleg å få utført abort fordi helsepersonalet har nytta denne paragrafen. Denne paragrafen var ikkje ein gong

med i forslaget til lova då den var ute til høyring.

RG: Vert dei unge jentene ramma av lova på ein særskild måte?

CH: Ja, det er heilt klart. Alt som har blitt verre har blitt så mykje, mykje verre for dei yngste. I det heile så rammar den dei ressursfattige hardare, anten det gjeld lav alder, dårleg økonomi, dårleg utdanning osv. «Sosialistiske legers forening» har gjort ei undersøking, og det viser seg at det er fleire og fleire unge med langt komen graviditet som sender søknad om abort. Kvifor det er slik? Det er ikkje så lett å sette fingeren på ein særskilt ting. Men å gå gjennom det apparatet som ein abortsøknad er, har alltid vore tøfft, no har det blitt endå tøffare og det rammar dei unge hardare.

Ofte er det jo slik at unge jenter rett og slett ikkje oppdagar at dei er gravide. Dei har kanskje hatt menses ein eller to gongar eller dei har hatt uregelmessig mens, og då er det jo ikkje så lett å oppdage ein uteblitt mens p.g.a. graviditet. Det finns groteske eksempel på dette, jenter på 13 år som ikkje har fått innvilga abort av nemnda med grunngeving at graviditeten er komen lenger enn til 12. veke. 12. veke er nemleg grensa for å innvilga abort dersom det då ikkje er fare for mora eller fosteret sitt liv.

Lova seier også at når den

Kvinnefronten har reist kravet om sjølvald abort i neste Stortingstidsperiode, men har slutta å stole på partia på Stortinget.

abortsøkande kvinna er under 16 år, så har nemnda høve til å innkalle foreldre eller verge. Kvinnefronten meiner naturlegvis at jentene sjøl må få bestemme dette. Slik som det er

i dag får ikkje den som søker abort ein gong lov til å ha med seg ei venninne når dei skal inn til nemnda. Og det å sitte overfor ei nemnd som køyrer på med løgnpropaganda om t.d. sterilitet, og truslar om å oppgi navnet på barnefaren, og som heile tida

tydeleg viser at dei tvilar på om kvinna sjøl veit kva ho vil, det er tøfft. Ei jente treng støtte i ein slik situasjon.

RG: Motaksjonen i abortkampen bruker argumentet om at abort vil bli brukt som prevensjon dersom vi får ei lov om sjølvald abort. Kva seier du til dette argumentet?

CH: Det er eit stygt argument. Det er ingen som vil bruke abort som prevensjon. Men faktum er jo at fordi både gutar og jenter veit for lite om prevensjon vert mange i dag tvinga til å ta abort fordi dei uønska er vorten gravide. Kvinnefronten krev prevensjonsundervisning i grunnskolen, gratis prevensjonsmidlar til alle, og at det skal vere muleg å få prevensjonsvegledning på alle legekontor og helsestasjonar.

I mønsterplanen for grunnskolen står det at det skal gjevast prevensjonsundervisning, *men* det er forbudt å vise fram ein kondom i klassen. Og vi veit at den

prevensjonsundervisninga som vert dreven på skolane er ytterst dårleg om det i det heile vert gitt nokon undervisning.

Og det voldsomme seksualpresset som ungdom spesielt vert utsett for i samfunnet vårt i dag, er naturlegvis også med på å auke talet på uønska

var ein grov feil. Vi kan ikkje stole på folka på stortinget. Trass i vakre ord har vi sett at partia på Stortinget har sveke kvinnene sitt krav om sjølvald abort, mest grotesk var SV si haldning til saka. Dei let Hauglin få reservere seg mot å stemme for sjølvald abort. Og i andre omgang

svangerskap. Innflyttarungdom til storbyane er nok det offeret som vert hardast ramma av sexpresset. Innflyttarungdommen har oftast dårleg råd og få vennar i byen. Det einaste alternativet for dei i fritida er diskoteka, drikking og tilfeldige vennar, og ofte er uønska graviditet resultatet av det livet dei vert tvinga til å føre.

RG: Kva må vi gjere for å vinne kampen om sjølvald abort?

CH: Dette kravet som kvinnene i arbeidarklassen har stått i spissen for i mange, mange tiår skal innfriast i neste stortingsperiode. No vil vi ikkje vente lengre. Men skal vi greie det må vi organisere oss i kampen. Motaksjonen har alltid greidd å organisere seg, derfor har dei også vunne til no. Det nyttar ikkje å sitte inne i stuene våre og seie at vi vil ha innfridd kravet vårt.

Sist gong lova var oppe flaug kvinnefrontarar nede i Stortingskantina for å overtale stortingsrepresentantar som ikkje hadde bestemt seg for kva dei ville stemme. Det

stemde dei for ei abortlov som forverra dei abortsøkande sin situasjon.

No skal Kvinnefronten starte underskriftskampanje for sjølvald abort, og vi vil starte med abortgrupper der både kvinnefrontarar og andre kan vere med. Og vi oppfordrar alle til å kjøpe «aborthftet» vårt, som vi trur kan bli eit viktig våpen i kampen.

Vi har lært av tidlegare feil, vi har lært at vi har berre oss sjølv å stole på. Skal kvinnene sitt krav om sjølvald abort vere innfridd innan neste stortingsperiode er over, må vi sette alle krefter til, NO!!

Kravet om skikkelig stipend og utbetaling av dette når skoleåret begynner er et av de viktigste økonomiske krava til yrkesskoleelevene. Nødvendigheten av å stille dette kravet viser seg tydelig når vi ser på en undersøkelse som er gjort om årsaker til at yrkesskoleelever slutter skolen.

Hvem kan leve på stipenda?

Yrkesskoleelever som ikke har anledning til å leve på sine foreldre greier knapt å overleve på de lån og stipend-satsene som er idag.

Vi skal ved hjelp av noen tall vise hvorfor dette er slik.

Når det gjelder «behovsprøvet stipend», som elever under 20 år kan få, så er det kun for dem som har foreldre som tilsammen tjener f.eks. 35.000 kr. Hvis foreldre tilsammen tjener f.eks. 13.000 får disse elevene 3100 i året! Til dette er å si, at det er ytterst få familier som lever på 13.000 kr. året, samtidig er det umulig for elever å leve på stipend på 3.100 kr. som er det høyeste stipendet. Hva så med borteboerstipendet, som er for elever som bor hjemmefra. J, dette stipendet er på 300 kr. måneden. På de fleste av yrkesskolenes hybelhus og internat er husleia alene på ca. 300 kr. Det vil si at det ikke er noen penger igjen til å spise og leve for.

For yrkesskoleelever som er over 20 år, er det mulig å få lån i statens lånekasse, men verken lån eller stipend pleier å bli utbetalt før juletider.

Dette kommer av at det ikke er lov å søke om lån/stipend før du veit at du er kommet inn på skolen, og det får du ikke vite før sommerferien.

Når en så søker i begynnelsen av skoleåret, tar det ca. 3—4 måneder før penga kommer. Så fram til juletider må en ta opp banklån eller greie seg på annen måte.

Yrkesskoleelevene kan ikke lenger finne seg i disse forholda. Når elevene må ta opp banklån for å greie seg, stemmer dette dårleg med at staten skal «hjelp» ungdom under utdanning med finansieringa. Når ca. 90 % av skoleelevene som slutter må slutte pga. økonomiske problemer viser dette at det er på tide yrkesskoleelevene sier fra om at de ikke lenger vil finne seg i en slik behandling. Yrkesskoleelevene må kreve å få utbetalt lån/stipend ved skoleårets begynnelse, og de må kreve stipend til å leve av.

YLI har stilt krav om grunnstipend på 3200 kr. og borteboerstipend på 5300 kr. Dette kravet må yrkesskoleelevene gå sammen om å kjempe for!

45.000 for mye for stipend!

Å gå på videregående skole er dyrt. I forrige RG skreiv vi at en elev på samfunnslinja på gymnasen må ut med opptil 3000 kroner i bøker i skoletida. I tillegg kommer utgifter til annet utstyr. Men de som er vanskelig stilt får stipend — sier staten — «så alle skal kunne gå på skole.»

Grete går i 2. klasse på et gymnas i Oslo og har fått merke virkeligheta bak statens store ord:

— I fjor søkte jeg stipend fra Oslo kommune og fra Statens Lånekasse — tilsam-

men omtrent 3000 kroner. Jeg fikk blankt avslag «grun-

forts s 17

I sommer deltok marxist-leninister fra USA for annen gang på den internasjonale sommerleiren som ble arrangert av Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund utafor Oslo.

På leiren deltok representanter både for den partiforberedende organisasjonen October League og fra ungdomsforbundet Communist Youth Organisation (CYO). Røde Garde fikk et intervju med ei jente fra CUO, og i dette intervjuet tar vi opp litt om ungdomsforbundets historie, klassekampen blant ungdommen i USA, presidentvalget, problemene for de nasjonale minoritetene, og CYOs oppgaver i denne kampen.

Formannen i CYO holder tale.

Kommunistisk Ungdomsarbeid i USA

Intervju med representant for CYO

— Kan du si litt om leveforholda for ungdommen i dagens USA?

— Et av hovedproblemene er den enorme arbeidsløsheten. I følg offisiell statistikk er arbeidsløsheten blant ungdom på 20%, men blant minoritetsgruppene er den mange steder oppe i 60—80%, spesielt i områder der den svarte befolkninga er konsentrert. Aller verst ramma er svarte kvinner, som hvis de i det hele tatt får jobb, nesten bare får de mest møkkete og de dårligst betalte jobbene.

ARBEIDSLØSHET

Arbeidsløsheten rammer spesielt ungdom. Ungdommen i USA utgjør omtrent en fjerdedel av den totale arbeidskrafta, men de unge utgjør halvparten av de arbeidsløse totalt.

Krisa i økonomien rammer også skolene. Spesielt arbeiderstrøk og der minoritetene er konsentrert stenges skoler nå pga. nedskjæring i budsjettene.

Resultatet av dette er at ungdommen kastes på gata, og legges åpne for angrep og trakassering fra politiet. Politiet har trappa opp angrepene på ungdommen, og det

finnes en rekke eksempler på at ungdommer har blitt skutt vilkårlig ned av politiet. Også dette rammer spesielt de svarte og minoritetene. For eksempel skjøt politiet i Atlanta, Georgia vilkårlig 20 unge svarte i løpet av de to siste åra.

NARKOTIKAPROBLEMET

— Sett herfra virker det som om narkotikaproblemet er svært i USA og at en god del stoffer omtrent er legalisert.

Arbeidsløshet i San Francisco.

— Narkotikaen kom for alvor og i virkelig masseomfang omtrent samtidig med borgerrettsbevegelsene og studentopprørene i 60-åra. Nest etter sjølmord er

narkotikaen i dag den viktigste dødsårsaken blant ungdom, og i det omfanget narkotikaproblemet er i dag, er det lett å se hvordan det hindrer opprør og stopper militansen blant ungdommen. Ved siden av dette gir det enorme profitter for borgerskapet og spesielt mafiaen.

På skolene og universitetene er det plassert masse purk som liksom skal ha i oppgave å stanse stoffomsætninga, men i virkeligheten er disse ofte de største pusherne (folk som omsetter

narkotika i stor stil).

Ut fra dette er det sjølsagt at det er en viktig oppgave for oss å bekjempe narkotika-bruken blant ungdommen, og

overbevise dem om at dette står i veien for revolusjonær aksjon for å styrte systemet.

— Dere jobber også med kampen blant unge kvinner?

— Ja, jeg nevnte at de unge kvinnene er spesielt ramma av arbeidsløsheten. De som ikke er arbeidsløse får drittjobber som er dårlig betalt og tvinges inn på «kvinnelinjer» på skolene, og borgerskapet sprer sjølsagt ideologien om at jentene skal finne seg en rik mann og se pene ut resten av livet. Kampen for arbeid er den viktigste delen også av kvinnearbeidet.

MOT TVANGS STERILISERING

I tillegg slåss vi for sjølbestemt abort, men også mot tvangssterilisering av kvinner. Kvinner som går på sosialtrygd blir trua med sterilisering hvis de blir gravide, eller rett og slett sterilisert uten at de veit om det. Det finnes eksempler på at unge jenter, f.eks. to svarte søstre på 11 og 14 år steriliseres uten at de veit om det. Dette er hovedsakelig retta mot minoritetene, og jeg kan nevne at på Puerto Rico, som er en amerikansk koloni, er en av tre kvinner steriliserte.

MAO TSETUNG ER DØD

Kondolanse fra AKP(m-l)

Følgende hilsen ble torsdag 9. september sendt fra ledelsen i AKP(ml):

Sentralkomiteen, Kinas
Kommunistiske Parti,
Regjeringa i Folke-
republikken Kina.

Kamerater,

Vi har med dyp sorg mottatt meldinga om at Kamerat Mao Tsetung, Formann i Sentral-komiteen i Kinas Kommunistiske Parti, er død. Dette er et smertelig tap for partiet og folket i Kina, for hele den kommunistiske verdensbevegelsen, verdensproletariatet og folkene som kjemper for frigjøring.

Kamerat Mao Tsetung ofret hele sitt liv i kampen for marxismen-leninismen og den proletariske verdensrevolusjonen.

Kamerat Mao Tsetung er vår tids største marxist-leninist. Han er en veldig etterfølger av verdensproletariatets andre store ledere og lærere: Marx, Engels, Lenin og Stalin. Kamerat Mao Tsetung har forsvart og videreutvikla den vitenskapelige sosialismen. Hans verker er mektige våpen for kommunistene og alle som kjemper for å gjøre revolusjon.

Kamerat Mao Tsetung og Kinas Kommunistiske Parti sto i spissen for kampen for å avsløre den moderne revisjonismen som tok makta i SUKP etter Stalins død. Kamerat Mao Tsetung slo fast at sosialismen og proletariatets diktatur var styrta i Sovjet, og at under Krustsjov og Bresnjev er det erstatta med kapitalisme og fascistisk diktatur. Denne kampen hadde verdenshistorisk betydning.

Den avslørte revisjonistene som fiender av verdens folk og gjorde det mulig for kommunistene i alle land å oppdage og be-

kjempe den revisjonistiske sabotasjen av den kommunistiske verdensbevegelsen.

Kamerat Mao Tsetung og Kinas Kommunistiske Parti har i mer enn 50 år stått i spissen for den største revolusjonære bevegelsen verdenshistoria har sett: den store Kinesiske revolusjonen. Formann Mao Tsetung gikk sjøl i spissen i arbeidet for å stifte Kinas Kommunistiske Parti i 1921, og for å grunnlegge den Røde Armeen i 1927. Han leda den revolusjonære væpna kampen mot den japanske imperialismen, USA-imperialismen og kinesisk reaksjon fram til seieren i den nasjonal-demokratiske revolusjonen i 1949.

Fra 1949 leda Formann Mao og Kinas Kommunistiske Parti kampen for å befeste proletariatets diktatur og legge grunnlaget for sosialismen. Han starta personlig Den Store Proletariske Kulturrevolusjonen i 1966 for å styrke proletariatets diktatur og hindre en gjenreisning av kapitalismen i Kina. Formann Mao fortsatte å utvikle og skjerpe kampen mot revisjonismen helt fram til han døde. I de ti siste åra han levde, leda han kampen for å avsløre og tilintetgjøre de kontrarevolusjonære hovedkvarterene til Liu Chao Chi, Lin Piao og Teng Hsiao-Ping.

Helt til den siste tida han levde, sto Kamerat Mao Tsetung i første rekke i kampen mot imperialismen, revisjonismen og all reaksjon. Han sto i første rekke i kampen mot de to imperialistiske supermaktene Sovjet og USA, han støtta resolutt frigjøringsbevegelsene og de kjempende folkene i den 3. verden, de virkelige sosialistiske landa og verdensproletariatets revolusjonære kamp.

Arbeidernes Kommunistparti (ml), proletariatets revolusjonære parti i Norge, skylder sin eksistens til Kamerat Mao Tsetung. I Norge hadde den revisjonistiske gifta trengt dypt inn

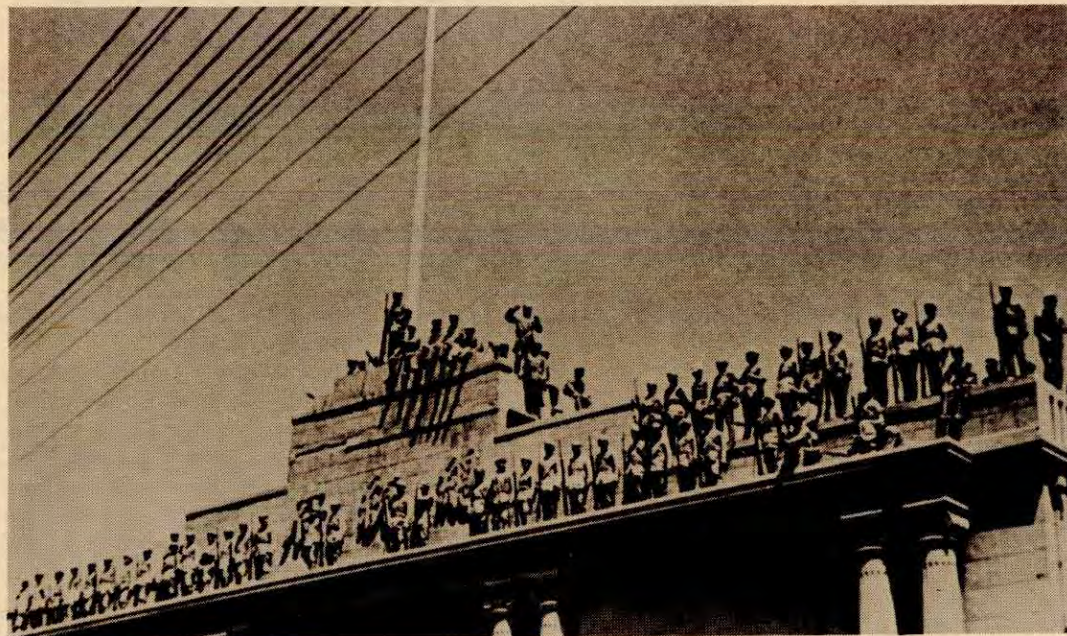

I dette rommet vart Den Første Nasjonale Kongress til Kinas Kommunistiske Parti holden. Det var i Shanghai 1.juli 1921. Med på denne kongressen var Mao Tsetung, grunnleggjaren av KKP.

Formann Mao Tsetung var den største marxistiske teoretikaren i vår tid. Han skreiv viktige artiklar som «Om motsigelsen», artiklar om folke-krig og ei rad med artiklar om klassekampen under sosialismen.

På litt meir enn 3 år vann det kinesiske folket under leiinga av KKP og Formann Mao Tsetung over styrkene til Chiang Kai-shek. Dermed enda herredøme til imperialismen, føydalismen og byråkratkapitalismen i Kina. Her tek soldatar frå frigjeringshæren «presidentpalasset» til Chiang Kai-shek.

i den kommunistiske bevegelsen. Men de norske kommunistene klarte ikke å på eget initiativ summere opp hva som var feil, kritisere den moderne revisjonismen og gjenorganisere den kommunistiske bevegelsen i Norge. Det var den internasjonale kommunistiske bevegelsens kamp mot den moderne revisjonismen — og fram for alt, Kamerat Mao Tsetungs kamp i spissen for Kinas Kommunistiske Parti — som gjorde det mulig for oss å se klart hva vi måtte gjøre, og framgangsrikt løse oppgaven med å bygge det nye partiet vårt.

Kamerat Mao Tsetung er gått fra oss. Men arbeidet hans er uødelig. Hans verker vil sammen med de andre marxistiske klassikernes verk, fortsette å veilede kommunistene og verdensproletariatet i kampen for å gjøre revolusjon. Når imperialismen og kapitalismen er styrtet og kommunismen har seiret i

hele verden, vil den arbeidende menneskeheten minnes Kamerat Mao Tsetung og være ham evig takknemlig for hans gigantiske historiske innsats for menneskehetens frigjøring.

Lenge Leve MARXISMEN-LENINISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING

For Sentralkomiteen i
ARBEIDERNE KOM-
MUNISTPARTI(m-l)
— NORGE

Pål Steigan, formann.

Formann Mao Tsetung og Chou En-lai i Yanan i 1945. Yanan var det viktigaste baseområdet til frigjeringshæren etter den lange marsjen.

Tradisjonen med bonde-malerier har utvikla seg kraftig dei siste åra i Kina. Her er eit nyttårs-bilete frå 1976 der Formann Mao samtalar med folk frå Chingkang-fjella.

Kondolanse fra Rød Ungdom

til
Sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske Parti

Med vår dypeste sorg mottok vi i dag meldinga om at Formann Mao Tsetung, Kinas Kommunistiske Partis og det Kinesiske folkets store leder, har gått bort.

På vegne av Rød Ungdom og på vegne av all revolusjonær ungdom i Norge vil vi uttrykke våre

dypeste kondolanser til Sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske Parti og til det Kinesiske folket.

Formann Mao Tsetungs minne og marxist-leninistiske linje vil forbli udødelig.

Helge Øgrim,
formann i Rød Ungdom
Oslo, 9. september 1976

Formann Mao Tsetung under den store proletariske kultur-revolusjonen. Mao Tsetung skreiv mange artiklar om klassekampen under sosialismen. Han påpeika at det i lang tid etter revolusjonen ville vere nødvendig med kamanjer mot restane av kapitalismen og borgarleg ideologi. Kultur-revolusjonen var en slik revolusjon mot folk som ville ta den kapitalistiske vegen innafor partiet.

I 1975 seira dei Indokinesiske folka og folket i Kampuchea over den amerikanske imperialismen. Mao Tsetung har alltid varmt støtta frigjeringsrørslene og deira kamp. Her tek Mao imot Kieu Samphan som er regjeringsleiar i det frie Kampuchea.

TO KAMPANJER

— Hva er CYOs oppgaver i denne situasjonen?

— Når det gjelder den konkrete klassekampen jobber vi spesielt med to kampanjer.

For det første jobber vi i den landsomfattende «Fight Back»-organisasjonen og har som spesiell oppgave å organisere ungdomskomiteer til denne for å forene ungdommens krav med arbeiderklassens kamp.

«Fight Back» er en landsomfattende frontorganisasjon mot krisa som spesielt retter seg inn på kamp mot arbeidsløsheten. De to kravene vi legger mest vekt på er: «Arbeid — ikke krig» og «Arbeid og inntekt nå». Fronten organiserer folk bak disse kravene, men setter samtidig kampen for arbeid inn i sammenhengen med krisa i kapitalismen, med raseundertrykkinga, og fronten står også på et klart anti-imperialistisk grunnlag.

Nedskjæringa i budsjettene går også utover arbeidsløshetsstrygden, slik at mange arbeidsløse ikke får trygd, og heller ingen hjelp fra regjeringen i å opprette nye arbeidsplasser.

Afro-amerikanske i kamp.

Regjeringa har forsøkt seg med noen demagogiske tiltak som de slår stort opp i avisene for at det skal se ut som noe gjøres, men vi kan ta ett eksempel for å se hvor mye det er i dette: Chicago. Der er det 500.000 som trenger arbeid, halvparten av disse er ungdom. I sommer ble det slått stort opp at det skulle opprettes 46.000 nye arbeidsplasser. Men hva var realiteten bak dette? For det første var det bare kortvarige sommerjobber, for det andre var arbeidstida maks 20 timer i uka, for det tredje var lønna

maks 2,30 dollar pr. time. Noe sånt går det sjølsagt ikke an å leve av, ikke engang for de som får sånt arbeid.

GARY TYLER

Den andre store kampanja vi jobber med er kravet om frigivelse av Gary Tyler.

Amerikanske kvinner demonstrerer.

Saka til Gary Tyler er viktig, ikke fordi den er den eneste av det slaget, men fordi denne saka viser klart hvordan den svarte nasjonen er undertrykt og trakassert av klassestaten i USA.

MOT HVIT SJÅVINISME

Borgerskapet har forsterka denne undertrykkinga og har begynt å bygge opp igjen Ku Klux Klan — en rein fascistisk terror- og morderorganisasjon retta mot de svarte.

Vi jobber hardt med denne saka for å få fri Gary Tyler, og for å bevisstgjøre både svarte og hvite om det rettferdige kravet om sjølbestemmelse for den afro-amerikanske nasjonen. En viktig del av denne kampen er

å kjempe mot hvit sjåvinisme, å overbevise de hvite om at det er også i deres interesse at minoritetene får de rettighetene de har krav på.

— Det er i denne situasjonen dere har tatt fatt på oppgaven med å bygge et nytt kommunistisk ungdomsforbund i USA. Hvor lenge er det siden ungdommen i USA

har hatt sin kommunistiske organisasjon?

— Det har ikke vært noen kommunistisk ungdomsorganisering i USA på mer enn 30 år, ikke siden det kommunistiske partiet ble revisjonistisk og kasta alle prinsipper overbord. Revisjonistene gjorde noen forsøk i 60-åra på å danne ungdomsforeninger, men disse var ikke på noen måte i stand til å møte den voksende kampvilja til den militante ungdommen.

I dag heter revisjonistenes ungdomsorganisasjon «Young Workers' Liberation League». Deres hovedarbeid er også retta inn på jobber for ungdom, men midlene de bruker er enklere reformer og å tryggle kapitalistene om jobber. Hovedparola deres er «Gi oss retten til å tjene penger, lære og leve».

Samtidig som de støtter det liberale borgerskapets reformer, støtter de Sovjets sosialimperialistiske aggresjon ved å påstå at avspenning gir jobber. Dessuten organiserer de arbeidsbrigader til støtte for Cuba.

Communist Youth Organization ble stifta i fjor høst som en multinasjonal organisasjon for kommunistisk ungdom. Vi slåss for proletariatets diktatur i USA, mot supermaktene, og støtter arbeidet med å bygge et nytt kommunistisk parti i USA.

CYO er en ny og ganske liten organisasjon, men vi har begynt arbeidet med å bygge oss opp, utvide programmet

vårt og vår hovedbase er blant arbeiderungdommen, og spesielt blant de nasjonale minoritetene.

Ved siden av de konkrete oppgavene som jeg allerede har nevnt, er det en stor oppgave for oss å bli en skole i kommunismen. Vi må forene vår innsats i dagskampen med studier i marxist-leninistisk teori, og i dette arbeidet får vi stor hjelp fra kameratene i October League.

Studiearbeidet må også legges opp spesielt fordi undervisningen i skolene er så dårlig at mange kommer ut av High-School som analfabeter, og kan rett og slett ikke lese. Dette er et problem vi må lære oss å overvinne, fordi vi er nødt til å sette oss inn i teorien for å bygge CYO og holde oss på en revolusjonær kurs.

— Dere driver kommunistisk arbeid i en supermakt, og slåss mot en av verdens folks hovedfiender innenfra. Hva betyr dette for deres arbeid?

— For det første vil jeg si at det er sterke strømninger i den amerikanske ungdommen mot en ny krig. Ungdommen i USA kan ikke fatte at en ny krig kan føres i deres navn for å undertrykke verdens folk, når USA nettopp har ført en slik krig.

For det andre må vi sjølsagt legge stor vekt på solidaritetsarbeidet for de undertrykte nasjonene og spesielt der USA-imperialismen herjer. Det er vår plikt å støtte alle frigjøringsbevegelser fordi vi ikke kan få frihet for imperialismen og spesielt USA-imperialismen er knust. I denne kampen er folkene i den tredje verden hovedkrafta, og ethvert slag som de tilfører USA-imperialismen er også en seier for oss. Dette ser vi klart etter seierene i Indo-Kina som kraftig har svekka borgerskapet og forsterka den indre krisa i USA-imperialismen.

Vi mener at de to supermaktene USA og Sovjet er de verste fiendene til verdens folk. Av de to supermaktene mener vi Sovjet er den farligste. Sovjet er en nykommer til det imperialistiske festmåltidet, de dekker seg bak prat om sosialisme, og er den mest aggressive av imperialistmaktene. Så vi retter hovedkrafta i propagandaen vår mot revisjonistene og Sosialimperialismen.

forts s 15

Gary Tyler: Justismord i USA

I et fengsel i staten Louisiana, USA, sitter den 18 år gamle Gary Tyler og venter på å bli myrda i den elektriske stolen. Han er svart, og er dømt til døden for et mord han ikke har begått. En omfattende protestbevegelse mot dette justismordet har reist seg over hele USA, og bare ved at tusener på tusener i USA og andre land stiller seg bak kravet om frigivelse kan Gary Tyler redde.

I oktober 1974 angrep rasistramp en buss som brakte skoleelever fra et blanda gymnas. Et skudd ble avfyrt, en hvit elev falt død om, offer for ei kule som ingen visste hvem hadde avfyrt. Men Tyler, som var i bussen ble arrestert fordi han protesterte mot politiets terrorisering av svarte skoleelever. Seinere ble Tyler siktet for mord, og etter bare tre timers retts-sak, ble Tyler kjent «skyldig» av en jury som bare bestod av hvite, og dømt til døden i den elektriske stolen.

Hovedvitnet mot Tyler, en 16 år gammel afro-amerikansk jente, trakk seinere vitnemålet tilbake. Under nytt rettsavhør, leda av samme dommer som avsa dødsdommen over Tyler, pekte jenta ut de politimennene som hadde pressa henne til å avgi falsk forklaring. Dommeren slo allikevel fast at det ikke var «grunnlag» for en ny rettssak, og han opprettholdt dødsdommen.

Men en protestbevegelse til støtte for Gary Tyler har reist seg over hele USA, det er blitt holdt masse møter og demonstrasjoner i et tjuetalls byer, og det er samla inn mange tusen underskrifter. Dette har skjedd til tross for at også protestbevegelsen har blitt møtt med mord, terror og traksassering fra fascistene og politi. Det er også i ferd med å bli danna en verdensomspennende solidaritetsbevegelse til støtte for Gary Tyler, og støtteklæringer har allerede kommet fra progressive i mange land.

80 organisasjoner og enkeltpersoner i USA har danna Southwide Coalition som arrangerte en stor demonstrasjon i New Orleans 24.juli, der over 2.000 deltok. October League og ungdomsforbundet CYO har stilt seg i spissen for Southwide Coalition, bl. a. gjennom kamp mot trotskister og revisjonister for et korrekt grunnlag for demonstrasjonen 24.juli. Parolene for demonstrasjonen var: «Frigi Gary Tyler», «Ned med rase-skillet», «Død over Ku Klux Klan», «Fulle demokratiske rettigheter for det fargede folket», «Sjølråderett for den afro-amrikanske nasjonen».

Trotskistene i Socialist Workers' Party (SWP) og opportunistene av ulikt slag forsøkte i tida før 24. juli iherdig å gjøre demonstrasjonen så tannløs som mulig — først ved å gå i mot at det skulle være demonstrasjon i det hele tatt, og seinere ved å gå i mot alle paroler som forbandt saka til Tyler med det fargede folkets kamp for sine rettigheter. Disse reformistene var mest av alt redd for at denne saka skulle bli forbundet i

folks tanker med den kampen millioner av andre arbeidsfolk som lider under kapitalismen fører.

Trotskistenes linje led et sviende nederlag. Demonstrasjonen ble avholdt med stor suksess, og de talene som ble best mot-tatt blant deltagere og tilhørere var slike som October League-medlemmet Ron Carters — som snakket på vegne av Southwide Coalition. Han pekte ut sjølve det imperialistiske systemet som årsaken til all nasjonal undertrykkelse, og forbandt kampen for å frigi Gary Tyler til nødvendigheten av å knuse det imperialistiske systemet gjennom revolusjon og til kravet om sjølbestemmelse for den afro-amerikanske nasjonen.

I Norge har Anti-imperialistisk komite for den 3. verden tatt initiativ til et opprop til støtte for Gary Tyler. Komiteen oppfordrer flest mulig organisasjoner, personer, allmannamøter osv. til å tilslutte seg oppropet. 3.verden-komiteen har også kontakt med støttearbeidet for Gary Tyler i USA. Du får oppropet tilsendt hvis du skriver til:

Anti-imperialistisk komite for den 3.verden, Boks 5456, Briskeby, Oslo 2.

forts fra s 13

Men sjøl om vi retter et slikt hovedstøt mot Sovjet, ser vi det som vår hovedopp-gave å knuse USA-imperialismen.

— Til slutt noen ord om presidentvalget.

— Presidentvalget er interessant fordi det forteller mye om problemene og kampen innafør borgerskapet i USA.

Vi har Ronald Reagan som i første rekke er støtta av 1.st National City Bank, en av de tre største i USA, og som buldrer og braker om at nå må USA bli verdens imperialistmakt nr1 igjen, og som vil konfrontasjon med Sovjet. Han er også for hardere aggresjon fra USA i Panama, Rhodesia osv. for å vinne tilbake USAs gamle posisjon.

Så har vi Ford som støttes av kapitalister som Morgan og Rockefeller, og som representerer det synet som Kissinger reiser rundt i verden med. Han har betydelig mer pengestøtte enn Reagan.

Sjøl anser jeg denne delen av borgerskapet som den farligste fordi de er de mest aktive i å spre myten om fred og avspenning og prøver å lulle folk i søvn, mens de ivirkeligheten forbereder seg på krig som aldri før.

Carter sier alt og ingenting, men ender opp i å støtte «fred» og «avspenning» han også.

Disse motsigelsene viser at borgerskapet i USA har problemer, spesielt etter nederlaget i Indo-Kina.

Revisjonistene har også sin kandidat, Gus Hall, som sjølsagt også babler om «fred» og «avspenning», at vi må være snillere mot minoritetene og arbeiderklassen. Revolusjon og sosialisme nevnes ikke, og programmet deres er ikke forskjellig fra liberalerne på noe viktig punkt. De fremmer pasifisme blant ungdommen, for å avvæpne oss i forhold til imperialismen. Men toppen på kranssekaka er at de hevder at handel og samarbeid med Sovjet vil bringe en løsning på arbeidsløshetsproblemet.

I denne situasjonen er det viktig for CYO å avsløre krigsforberedelsene til supermaktene for ungdommen, og sjølsagt bygge vår egen organisasjon og bidra så godt vi kan til partibyggninga.

Kva skjer i Libanon? Er det eit «meningslaust blodbad» som borgarpressa hevdar og er konfliktane uforståeleg? Nei, slik er det ikkje. Det er eit spørsmål som kan synes svært innfløkt og vanskeleg, men la deg ikkje forvirre av borgarpressa. Det er supermaktene som står bak blodbadet i Libanon.

Leve Tel Al Zataar!

La oss for det første slå fast at det er ingen religionskrig som vert ført i Libanon. Sjøl om ein god del av borgerskapet i Libanon er kristne så er det ikkje for «Gud» dei slåss. Dei gjer også alt dei kan for å late som dei ikkje er arabarar, t.d. så har eit av dei viktigaste høgrepertiar i Libanon, eit fascistparti, henta både navn og symbol frå europeisk historie. Navnet sitt, Falangistpartiet er navnet på Franco sitt fascistparti, symbolet deira, risknippet, er symbolet til Mussolinis fascistparti.

Sovjet har mista mykje av den tidlegare makta dei hadde i Midt-Austen, Libanonkrigen ga dei sjansen til å infiltrere på nytt. Med sovjetiske våpen og med Sovjet si åpne støtte kunne Syria gå inn i Libanon.

Kva vil supermaktene i Midt-Austen? Midt-Austen er eit viktig område, det er rikt på olje og det ligg strategisk viktig til. Kampen om Midt-Austen er ein del av supermaktene sin kamp om verda.

Flyktningeleiren Tel Al-Zataar fall, men den vil leve som eit symbol på motet og

kampviljen til det libanesiske folket og dei palestinske flyktningane. Den vil også bli hugsa som eit eksempel på dei groteske metodane som har vorte brukt for å knekke frigjeringskampen i Libanon. Likvidering av heile folkegrupper har blitt brukt tidlegare for å løyse «problem» (tenk på jødane under den 2.verdskrigen). Nederlaget i Tel Al-Zataar er eit midlertidig nederlag, fordi det libanesiske folket og dei palestinske flyktningane kjemper for ei rettferdig sak, er dei nøydd til å seire til sist!

Støtt Palestinakomiteen si pengeinnsamling «Solidaritet Norge — Palestina». Pengane vil gå direkte og vilkårslaust til PLO, fordi det palestinske folket sjøl best veit korleis pengane skal brukast. Du kan sende pengar til postgiro-konto nr. 2279560, og du kan også skrive til Solidaritet Norge—Palestina, postboks 107, Blindern, Oslo 3 og be om underskriftslistar.

STØTT DET KJEM-PANDE PALESTINSKE FOLKET — GI PENGAR TIL PLO!

Fra det kampherja Beirut.

Krigen er ikkje uforståeleg slik som borgarpressa framstiller den. Dei som seier det, gjer det for å skjule dei som verkeleg står bak krigen, dei verkelege bøddlane. Supermaktene Sovjet og USA, Israel, Syria og dei reaksjonære høgrekraftene står mot folket og dei palestinske fridomsjemparene i Libanon. Fascistane i Libanon var nær ved å tape krigen i mai i år. Då greip supermaktene inn! For det har supermaktene felles, dei vil knuse fridomsjemparene i Libanon. USA fekk i stand ein avtale med Syria om å gå til intervensjon. Som «belønning» skulle dei få tilbake delar av okkupert område av Israel (Israel er jo USA si beste støtte i Midt-Austen).

Den palestinske frigjeringsrørsla i Libanon.

Rettsaka mot gardisten,

Et av vitnene i rettssaka mot Arild Rønsen er Sven J. Nilsen. Han er krigsveteran, slåss 5 år på sjøen mot nazistene og unnslopp såvidt tre skipsforlis. Før dette var han tre år i Spania og kjempet i borgerkrigen mot Franco-fascismen.

Sven J. Nilsen.

skikkelige våpen da vi bsen-
dt videre for å slåss også, for-
teller Nilsen. Men etter hvert
ble det bedre etter som Sovjet
sendte våpen og ammunisjon.
Jeg jobba som sabotør i bri-
gade «Mixta», som bestod av
frivillige fra mange nasjoner.
Jeg ble sendt sivil bak Fran-
cos linjer for blant annet å
sprengte toglinjer og sentrale
bygninger i lufta.

— Det gikk flere år før du
kom tilbake til Norge — Hva
skjedde da?

— Jeg kom meg inn gjen-
nom Sverige. På grunn av en
tyster ble jeg sammen med
tre-fire andre anklaget for å

— Krigsinvalidforbundet
hadde samling i Enebakk da
vi fikk høre om de fem hen-
rettelsene. Vi hadde fem
minutters stillhet og det var
flere som gråt. Alle borgere i
et såkalt demokratisk land
skal ha lov til å protestere
mot fascismen. Rettssaka
mot gardisten er en hån mot
oss som kjempet mot
fascistisk undertrykking!

— Vi kjempa mot den
spirende nazismen. «Ikke
noen nazister her på øst-
kanten!» var parolen. På
Youngstorget fikk vi en gang
tatt over et stort nazimøte. Vi
hadde fått tak i en billett til
møtet som vi trykte opp og
delte ut til våre folk. Dette
resulterte i at vi blei flere enn
nazistene på møtet, og jeg ble
valgt til ordstyrer. «Møtet er

en hån mot alle antifascister!

Nilsen har opplevd klasse-
statens rettsapparat og politi
før. Han var med i Menstad-
slaget, og rett etter dette på
melkestreika i Porsgrunn,
hvor statspolitiet angrep med
svære køller. I Larvik møtte
statspolitiet med vann-
kanoner til et møte hvor
Nilsen skulle holde foredrag,
men disse ble i kampen snudd
den riktige veien!

avlyst!», sa jeg i mikrofonen.

Jeg ble arrestert etter denne
aksjonen og tatt til politista-
sjonen til harde «avhør». Politifolka stilte seg opp på to
rekker, dytta meg mellom
seg, og slo en etter en med
flate handa for ikke å lage
merker. Seinere hadde vi en
demonstrasjon på Skillebekk
hvor politiet brukte mitral-
jøse fra sidevogner på motor-

sykler. Men de ble over-
manna av kampvillige
demonstranter.

Sjømannspasset til Nilsen
forenkla mulighetene for ham
for å reise til Spania for å ver-
ve seg. Han ble smuglet inn
over Pyreneene, via Basker-
land til Spania, hvor de den
første tida lå i trening med
tregevær.

— Det var dårlig med

ha verva folk til borger-
krigen. Viggo Hansteen var
forsvarer, og jeg ble frifunnet
av mangel på bevis.

Nilsen synes det er bra at
ungdommen tar opp kampen
mot nazismen både her hjem-
me og i utlandet. Han opp-
fordrer alle til, å støtte opp
om den tiltalte soldaten og
kreve ham frifunnet!

Aksjoner i Spania til støtte for Arild Rønsen!

Dette er en faksimilie fra den katalonske utgava av avisa til Spanias Kommunistiske Ungdom, JCE(ml). Avisa skriver om en aksjon medlemmar av JCE(ml) arrangerte utafor det norske konsulatet i Barcelona 10.juli til støtte for Arild Rønsen. Demonstrantene krevde full frifinning og hengt opp en plakat hvor de forklarte hva som skjedde i Garden 2.oktober ifjor. Mange folk strømmet til for å lese plakaten og et slagord som var skrevet på veggen: «Ned med undertrykkinga!»

PROTESTA DAVANT
DEL CONSULAT DE

NORUEGA

El dissabte 10 de juliol, a les 19'30, un paquet de la JCE(m-1) realit-
zà una acció de protesta i solidaritat amb el soldat antifascista norueg
membre de la Guàrdia Real, que va a ser jutjat a la "democràtica" Norue-
ga per haver guardat dos minuts de silenci mentre es feia el relleu
de solidaritat i repudi dels assassinats dels
sánchez Bravo, Xosé Baena i Ra-
el passat 27

Rapport fra Trondenes fort

rode garde
korrespondent

Blant soldatene er det to linjer i synet på tillitsmannsordninga. De reaksjonære mener tillitsmannsordninga er det eneste saliggjørende, mens alle med normalt politisk gangsyn veit at tillitsmannsordninga er befalets ordning, og utilstrekkelig som organisasjon for oss soldater. Det er aksjoner som nytter! Her på Trondenes fort har vi virkelig fått lært dette.

Leirarbeiderne her har også portvakter, døgnvakter fra 11 til 11. Det er hardt å ha tjeneste etter at du går av vakta etter en nesten søvnløs natt. Kravet vårt var fri etter endt vakt for å kunne sove. Dvs. å kutte ned fra 30 til 26 timers kontinuerlig tjeneste.

I begynnelsen av april blei kravet satt fram for første gang. Tillitsmannen vår blei møtt med «argumet» som at dette var et urimelig krav. Fram til slutten av mai var det jevnlig diskusjoner uten at noe blei oppnådd. Da blei vi lei. Tillitsmannsordninga hadde vist sin udugelighet. Allmannamøtet blant soldatene fatta derfor dette vedtaket: «Allmannamøtet støtter kravet om fri etter endt vakt, og er villig til å gå utafør tillitsmannsordninga for å få gjennomført dette».

Denne tegninga fikk vi sammen med rapporten

Sjefen blei rasende da han morran etter fikk vite om vedtaket. Han sa han ikke ville finne seg i trusler. Men fremdeles hadde han ikke reelle argumenter. Hans nye argument i anledning dagen var: «Dere skal lære at vakt-tjenete er hardt».

På oppstillinga tre timer seinere hadde sjefen en liten «andakt» i samarbeid. Først tok han for seg hvordan vi etter sigende skal ha det. Så fortalte han hvor dypt såra han var blitt over vedtaket vårt. «Men jeg vil ikke finne meg i trusler», og dermed satte han i gang å komme med trusler mot oss om innstramninger på permer o.l. «Jeg velger allikevel å se på dette som et uoverveid vedtak. I lengre tid har jeg tenkt på å innføre fri etter endt vakt for vaktlaget som foreslått, og jeg innfører derfor dette med øyeblikkelig virkning.»

Hans forsøk på å redde ansikt var for talentløst til at noen lot seg narre, men vi lærte en ting som alle soldater i Norge burde lære: Det er bare et språk som blir forstått, og det er kamp og aksjoner. Stå på soldater!

Kamp-villig soldat
Trondenes fort

SU: «For soldatkamp, men.....»

Som vi tidligere har meldt i RG har soldatene danna sin egen interesseorganisasjon (IO). IO har gitt ut 4 nummer av sin egen avis dette året og er foreløpig best utbygd i Nord-Norge. Organisasjonen blir sett på med «stor uro og skepsis» blant offiserene og i departementet. Følgende historie forteller oss at det er flere som føler seg trua av en voksende kamporganisasjon blant soldatene.

Tidlig i år utga IO det merket du ser ved siden av. Det blei først trykt i 5000 eksemplarer, men er nå utsolgt og må trykkes i nytt opplag. Soldatene synes merkene er fine og flere tropper har gjennomført aksjon «på med merkene!» på oppstilling — til overrompla offiserers store forferdelse.

«Sosialistisk» Ungdom har programfesta seg til å slåss for å reise soldatene til aktiv interessekamp. SU har likevel ikke kunnet gå inn for dannelsen av IO før stortinget har gitt klarsignal! Soldatene oppslutning om IOs merker har derfor vært et surt eple å svelge for toppene i SU. Deres

representanter i landsutvalget for Tillitsmenn (LTF) har derfor stått for den utrolige frektheten i fullt alvor og full offentlighet å foreslå at LTF skal overta merkesalget! Dette minner ikke så reint lite om Svein Christiansens (DNA) og Kjell Fiskeruds (SV) oppførsel overfor Jøtularbeiderne i våres. De sa: «La oss overta saka — kast streikekomiteen, og alt skal ordne seg til det beste». SUs taktikk overfor soldatene er den samme: IO som består av kampvillige soldater er udugelige — overlat saka til oss «valgte tillitsmenn», så får aksjonen større slagkraft! Dette er et forsøk på å ta

forts fra s 11

net foreldrenes økonomiske stilling» — stod det. Den stillinga er sånn at foreldrene mine til sammen har ei inntekt på 44.000! Og da har de til og med regna med det faren min som er ufør, får i trygd! Det skal liksom være for mye for tre mennesker å leve av til at jeg kan få stipend.

To jenter i klassen min fikk innvilga stipend. Begge har mindre søsken, og mødrene er eneforsørgere. Den ene familien har bare morstrygd å

ledelsen av kampen ut av hendene på soldatene, for så å nedlegge kampen gjennom at LTF overtar «ansvaret». SUs prat om at de er for aktiv interessekamp blant soldatene gjelder bare når deres egne pamper kan kontrollere og «skru av og på kampen» gjennom sine posisjoner i tillitsmannsapparatet. Avslør disse bedragerne — ledelsen i soldatkampen må ligge hos soldatene sjøl!

leve av — så lite må en ha å rutte med før en får det stipendet de skryter av.

Det er vanskelig å skjønne hvorfor jeg fikk avslag, at jeg trenger det er vel klart, og i 9.klasse fikk jeg stipend. Kanskje de tenker sånn at gymnaset ikke er nødvendig, så der kan de gå som har råd til det, — sier Grete.

I år søker hun på stipendet igjen, og vil oppfordre alle skoleelver til å søke på de stipendiene de har krav på — og stille krav om at grensene for innvilgning må bli høyna.

klipp & kommentar

For ei tid tilbake var det ein delegasjon frå AUF i Sovjet. Resultatet av reisa deira kan ein lese i avisa Arbeiderungdommen. Her endrar dei opp i ei fullstendig harmlausgjering av sosialfascismen, eigentleg er det bra der borte seier AUF. At det ikkje finns

standarar av dei nye tsarane, det bryr AUF seg ikkje om.

Når artikkelforfattaren kjem inn på internasjonale spørsmål vert det ennå klårare korleis AUF er på leip til revisjonistane.

Komsomol i Kazakstan er sterkt opptekne av interna-

med dei arbeidarane i Polen som vart straffa fordi dei hadde protestert mot høgere prisar? Er det solidaritet med folket i India der Indira Ghandi godt bakka opp av Sovjet har innført fascisme? Slik kunne ein fortsetje med å ramse opp døme på den «in-

det 40.000 tonn store hangarskipet Kiev satt inn ved verdens største flåtebase på Kolahalvøya. Dette hangarskipet er ei stor utviding av dei militære styrkene til Sovjet.

Ved basen i Murmansk er det vel 500 marinefartøy, og

AUF i Bresjnev sine fotefar!

demokratiske rettar i Sovjet, at det ikkje er streikerett, at politi har vorte nytta mot streikeaksjonar, at fengsla er oppfylte av folk som er mot-

sjonale solidaritetsspørsmål står det. Kva slags solidaritet er det? Er det solidaritet med det tsjekkiske folket som har vore okkupert i 8 år, eller

ternasjonale solidariteten» Sovjet driv.

Eller kva er det når AUF-avisa skriv at Sovjet gjer betingelseslaus støtte til frigjeringsrørsler? Slik kan berre den skrive som ikkje kan eller vil sjå det som rører seg i den verkelege verda. Veit AUF ingenting om den rolla Sovjet og dei kubanske soldatane spela i Angola???

Når det gjeld den internasjonale stoda og faren for ein ny verdskrig, trækker AUF heilt i sosialimperialistane sine fotefar og snakkar front om at Sovjet er for fred og at Sovjet derfor ikkje på noko vis trugar Noreg.

Slik går det når ein lar seg hylle inn i tomt tåkeprat om fred.

Me får minne om nokre døme på Sovjet sin praksis: For ikkje lang tid sidan vart

omlag 100.000 er knytta til verksemda der.

Og Kola-halvøya er ikkje så langt frå Noreg, men det har kanskje ikkje AUF oppdaga?

Og kva vil AUF seie om dei flåteøvingane Sovjet har drive, dei såkalla OKEAN øvingane som blant anna gjekk ut på å avskjere alle forsyningar til Noreg? Eller om dei landgangsøvingane som har ikkje vore langt frå Norsk territorium? Og rakettøvingane som Sovjet har drive i norsk sjøterritorium, verksemda til Sovjet på Svalbard, er alt dette «ønske om fred»???

Det er ei interessant utvikling som har vore i AUF. Frå å stole heilt og fullt på USA er det no tendensar til å ville gå meir og meir inn for støtte til Sovjet.

Nye motdemonstrantar i

Den 24. august gjekk 3400 folk i demonstrasjon i Oslo, tilsaman gjekk over 7000 i tog over heile landet for å demonstrere mot den sovjetiske okkupasjonen i Tsjekkoslovakia. Men det var også folk som demonstrerte mot desse toga nemleg Sosialistisk Ungdom (SU).

SU seier sjøl at korkje dei eller SV nokon gong har hatt problem med å ta stilling til Sovjet sin okkupasjon av Tsjekkoslovakia, men kva stilling har dei tatt?

Kva gjorde SV når dei vart invitert til å delta i det antiimperialistiske toget 24. august. Jau, dei takka nei. I staden stilte ein del SU-arar opp på universitetsplassen der toget starta. Dei delte ut flygeblad som retta seg mot demonstrasjonen og dei stilte seg opp ved sida av toget og laga kvalm når dette gjekk ut frå Universitetsplassen. Dette var altså SU sitt «solidaritetsar-

beid» med det tsjekkosllovakiske folket 8 år etter okkupasjonen. Tidlegare har det vore Unge Høgre som har vore motdemonstrantar når antiimperialistar gjekk i gatene, nå tek også SU del i denne rolla.

SU-flygebladet gjorde til eit hovudpoeng at AKP ikkje har dreve solidaritetsarbeid med det tsjekkosllovakiske folket før i 74, og det toget

som vart arrangert då, var for å øydelegge SV!

For det første, det er løgn at ml-arane i Noreg ikkje dreiv solidaritetsarbeid med tjekkoslovakias folk før i 74. Dagen etter okkupasjonen i 68, arrangerte SU eit tog mot okkupasjonen og for støtte til det tsjekkosllovakiske folket sin kamp for sosialisme. SF-leiinga derimot støtta eit tvers igjennom borgarleg tog som rett nok tok avstand frå okkupasjonen men som og samstundes bar raude flagg med hakekors og der raude flagg vart brende.

For det andre, det er tøv å påstå at AKP arrangerte tog for å øydelegge SV, dei toga som har gått dei siste åra har vore arrangert til støtte for det tjekkoslovakiske folket. Men, det er nå eit tankekors... kvifor skriv SU i flygebladet at eit tog som vart

arrangert til støtte for tsjekkosllovakias folk vart arrangert for å øydelegge SV? Dei seier jo samstundes at det aldri har vore tvil om kva dei har meint i denne saka. Nei,

**DISKUSJONSINNLEGG, KOMMENTARER OG
KRITIKK KAN SENDES TIL :
RØDE GARDE, BOKS 2046, GRUNERLØKKA, OSLO**

1. og 2. september i Oslo representerte ei kraftig styrking av vennskapet mellom det albanske og norske folket. Da gjesta det albanske statlige folkedansensemblet for første gang Norge med tre forestillinger i Chateau Neuf. Ensemblet blei danna i sep-

tember 1957, og består av sangere, dansegruppe, vokalensemble, instrumentalmusikere og et orkester — til sammen 80 personer var med til Oslo. Ensemblet har besøkt ei rekke land tidligere, og har fått utmerkelser ved flere folkemusikkfestivaler. Forestillingene i Oslo blei en strålende suksess. Fullt hus

og stormende jubel på alle forestillingene, og de som var til stede fikk ved siden av det reint kunstneriske, et godt innblikk i hvordan folke-musikk, -sang og -dans brukt på en riktig måte virkelig kan tjene folkets egne interesser. I programmet til fore-

viser at albanerane aldri har skilt songen frå rifla, dei har høyrte saman i fridoms-kampen. Folkloren er skapt av folket og viser folkets fortid, seier albanerane. Han fortel om klassekampen og om folkets kamp for sjølvstende. Det er folkets eigen

revolusjonen gjennom å forvalte og føre vidare landet sin eigen kulturelle arv, den albanske folkemusikken. Musikken skal ha ei nasjonal form og eit sosialistisk innhald som alle kan begripe. Med det meiner ein ikkje at tekstane skal vere slagord.

Albanske folkedansere i Norge:

musikk som har gått i arv frå generasjon til generasjon, ein musikk som musikarane og songarane har utvikla og bearbeida. Hovudoppgavene til musikarane og dansarane i dag er å stø den proletære

Men tekstane skal spegla eit korrekt bilete av samfunns-livet frå dei arbeidande sin synsvinkel, og samstundes få med seg endringane i dette samfunnet.»

tember 1957, og består av sangere, dansegruppe, vokalensemble, instrumentalmusikere og et orkester — til sammen 80 personer var med til Oslo. Ensemblet har besøkt ei rekke land tidligere, og har fått utmerkelser ved flere folkemusikkfestivaler. Forestillingene i Oslo blei en strålende suksess. Fullt hus

stillingene skriver Tor Obrestad bl.a.: «Det er særmerkt for albanske songar og dansa at dei er livlege, optimistiske og gir uttrykk for reine kjensler. Albanerane har ikkje bare brukt songane sine for å trøyte tida med, men som reiskap saman med hakka og geværet. Heile historia deira

Unge Høyre mot streiker!

Lenin sa at det arbeiderklassen trenger er «klarhet, klarhet og atter klarhet». Og det slutter vi oss fullt ut til, og vi er spesielt glade når de reaksjonære sjøl bidrar litt med å skape klarhet i stedet for å pakke inn politikken sin i ullent prat. F.eks. da progressive og Rød Ungdom for vel ett år siden hadde mange konfrontasjonsmøter med UH, så var det utallige UH-representanter som fortvilt prøvde å fortelle hvordan UH støtta arbeidsfolk. Ja, de støtta til og med streiker, fikk vi høre. Eksempler hadde de riktignok ikke, men da måtte vi i alle fall bruke tid på å få fram det.

Ikke sånn nå lenger, nei. For nå har UH endelig kommet med en klar uttalelse som ikke levner noen tvil om deres «støtte» til arbeidsfolk. Den lyder sånn:

«Unge Høyres landsstyre vil på det sterkeste oppfordre partene i arbeidslivet til i fellesskap å motarbeide de elementer i norsk arbeidsliv som ut fra et revolusjonært politisk grunnsyn søker å provosere frem konflikter på arbeidsplassen.

Unge Høyres Landsstyre oppfordrer dessuten Landsorganisasjonen og Norsk arbeidsgiverforening til å ta initiativ til å gjøre Arbeidsretten til et mer effektivt redskap ved løsning av arbeidskonflikter».

Ledelsen i LO og NAF har sikkert allerede notert seg vedtaket med stor glede.

Når uttalelsen ble vedtatt? På UHs landsstyremøte 1.mai i år, selvfølgelig!

«Samarbeid og sikkerhet»

Det siste resultatet av samarbeidet mellom LO og NAF — til stor glede for alle arbeidere — er at de har laga ei refleksbrikke som skal gis til arbeidsfolk! Det er det vi alltid har sagt, LO og NAF slåss virkelig hardt for å trygge arbeidsfolks liv og helse. Og om det ikke er gjort noe med de farlige stillasene, luftforurensinga eller brannfaren på din arbeidsplass, så kan du trygt ta det med ro. Du har jo refleks! Lykke til!

Oslo!

dei har rett i at det ikkje finns tvil om SV- og SU-leinga sitt syn. I år etter år har dei latt vere å støtta det tsjekkosllovakiske folket og forsøkt å sabotere eit slikt støttestarbeid.

Slik har dei svike folka i Aust Europa og tent sosialimperialismen sine interesser i Noreg saman med bl.a. «NKP» og «KU». Men høgdepunktet har SU-leinga førebels nådd gjennom motdemonstrasjonen 24. august.

Men det er på langt nær alle SU-arar som er samde med leinga si i det flygebladet som vart spreidd og den motdemonstrasjonen som vart halden i Oslo 24. august. Tvert imot, mange SV-arar og SU-arar gjekk i tog den 24. august, og vi oppmodar desse til å kjempe for å få mange fleire av sine kameratar til å støtte opp solidaritetsarbeidet for det tsjekkosllovakiske folket.

STØTT DET TSJEKKO-SLOVAKISKE FOLKET, SOVJET UT AV TSJEKKOSLOVAKIA.

Då Erik Nord kom heim frå Spania!

Me for utetter vegen seint ein laurdagskveld, omlag klokka ett om natta skulle Erik Nord kome heim frå ferien sin i Spania.

Trass i landsstyrevedtak i NGS som oppfordra til boikott av Spania-reiser, har altså NGS-formann Unge Høgre-mann Erik Nord drege til Spania.

Me var ein heil gjeng som drog, utrusta med kamera og

lydbånd for å høyre om han kunne forsvare seg.

Ute i ventehallen hørde me at Erik Nord, ein fyr med etternamnet Witt og ei jente vart oppropte til skranka. Var det ei åtvaring frå Unge Høgre om kva som venta? Me veit ikkje, men seinare skulle det sjå slik ut.

Etter å ha vorte teken i toll for å ha for mykje sprit med seg kom han ut. Men

akkurat då me skulle ta bilete av han, kasta den tidlegare omtala Witt seg mellom kamera og Erik Nord for å skjule han. Ei desperat gjerning for å hindre ein skandale dei lukta.

Me spurte om han hadde noko å sei, om han ikkje brydde seg om dei vedtaka som vart fatta i NGS, om kvifor han drog på ferie no når det var aksjonar i gong på

skulane. Burde ikkje NGS-formannen ha vit nok til å vere på plass når skulen starta?

Ikkje eit ord ville han seie, tydeleg skræmt og redd for skandale storma han i busen utføre. Det einaste han sa var at han skulle svare på kontoret. Men der har han ikkje vore å få tak i.

Nokre dagar seinar fatta Kontrollkomiteen og sentralutvalget i NGS eit vedtak som tok avstand frå reisa og kritiserte han for at han ikkje var til stades når skuleåret tok til.

Men kva gjorde Erik Nord då? Var han villig til å ta kritikken? Nei! Han og ein annan fyr frå Unge Høgre stemte blankt. Det seier ein del om kva slike reaksjonære folk bryr seg om dei vedtaka NGS fattar. Dei er forrædarar mot det spanske folket, og dei er sabotørar av elevkampen. Gidd ikkje ein gong vere til stades når gymnasiastane kjemper for fleire nynorske lærebøker og andre viktige saker!! Sånne leiarar kan ikkje gymnasiastane finne seg i å ha!

Erik Nord prøver å gjøyme seg og sitt dårlege samvet frå fotografen på bussen frå Gardemoen til Oslo.

Taushetsplikt for elevrepresentanter!

Rød Ungdom har reist parolen: «Boikott skoleutvalgene!» Skoleutvalgene er en viktig del av det nye regelverket som Kirke- og Undervisningsdepartementet prøver å tre ned over hodene på elevene i den videregående skolen. Unge Høyre er også i ord mot det nye regelverket, men vil velge representanter til skoleutvalgene der de «tross alt kan fremme elevenes interesser». Unge Høyre mener at representantene i skoleutvalget kan utveksle erfaringer og synspunkter som de kan bringe videre til de som har valgt

dem. Å bringe informasjon om det som skjer på møtene i skoleutvalget blir imidlertid en temmelig farefull oppgave for elever som ikke ønsker seg noen måneder bak murene. Representantene i skoleutvalget er nemlig ilagt taushetsplikt i de sakene staten ønsker å holde skjult for elevene helt til de er banka igjennom som lover! Ved eventuelle brudd på taushetsplikten blir «forbryteren» straffa etter samme lover som gjelder for ansatte stats-tjenestemenn med taushetsplikt!

Dette forteller oss to ting.

For det første at departementets prat om demokratisering og elevmakt er en gedigen og lett gjennomskuelig bløff. Det departementet ønsker er å kneble interessekampen gjennom å bringe elevaktiviteten inn under de statlig kontrollerte skoleutvalgene. Departementpampene har forstått at det ikke lenger går an å åpent svinge pisen overfor elevene. Derfor prøver de å styrke sin makt gjennom skoleutvalgene som i formen gir elevene større innflytelse, men som i virkeligheten binder elevene på hender og føtter. For det

andre beviser saka at Unge Høyre spiller på statens side. På grunn av press er pampene i NGS og Unge Høyre nødt til å si de er imot regelverket og for elevmakt. Hva de egentlig vil, avslører de ved at de ikke løfter en finger for å bekjempe regelverket. Unge Høyre er statens og kapitalens forlengte arm i elevbevegelsen. Elever som ønsker reell elevmakt må avsløre disse falskspillerne, kaste dem fra deres posisjoner og gjenreise NGS som demokratisk kamporganisasjon.

Landsmøtet i NGS 1976 vedtok å trappe opp kampen for nynorske lærebøker. Elever på flere skoler er i dag ute i forskjellige former for bokboikott. Noen skoler gjennomfører full og absolutt boikott av alle lærebøker soom ikke er på nynorsk, mens andre bare boikotter deler av pensumet.

Unge Høyre-pampene i NGS-ledelsen gikk til pressa før skolen begynte i høst og fortalte at 10 skoler skulle ut i bokboikott for å presse fram kravet om nynorske lærebøker. Tilsynelatende ville altså NGS-ledelsen sette alle krefter inn på å kjempe fram det norske skriftmålet i skolen. Hva har skjedd?

Følg opp «skolebokboikotten»

De som trodde at pampene nå hadde tatt seg sammen og for en gangs skyld virkelig ville kjempe elevenes sak, trodde desverre på julenissen. Siden skolene åpna i høst har NGS-ledelsen nemlig ikke løfta en finger. De har ikke laga en løpeseddel, ikke sendt ut *en* oppfordring til skolene om å delta i boikotten, de har gjort alt de kan for å tie ihjel aksjonen overfor offentligheten. De som skulle organisere aksjonenn, bringe erfaringer fra skole til skole, kort sagt være *kamp*-ledelse, har utført sin oppgave som sabotører utmerka.

Unge Høyre mot nynorsk

Ingen burde bli overraska over at den Unge Høyre-dominerte NGS-ledelsen har sabotert også denne kampen. For hva mener Unge Høyre om nynorsk i skolen? Jo, de er helt klart imot bruk av det eneste språket som virkelig er tufta på språket som det norske arbeidende folket har ført til alle tider. Unge Høyres klassefeller har til alle tider snakka og skrevet *dansk* eller «fornorska» dansk, og denne tradisjonen ønsker UH å bringe videre. Det sier seg sjøl at de ikke åpent tør si at de ønsker å tvinge nynorskelever til å skrive bokmål. Sa de det ville de avsløre seg fullstendig overfor elevmassene. UH prøver derfor en annen taktikk som i formen også har et annet innhold. Ved å aksjonere for å få bort sidemålsstilen, spiller de på mange elevers berettigede vrede over undervisningsopp-

legget i nynorsk, og håper på denne måten å lure elevene med på et reaksjonært felttog med det virkelige målet å få nynorsken ut av skolen. Ca. 80 % av elevene i skolen idag har bokmål som hovedform i *skriftspråket*. Hva ville sløyfing av sidemålsstilen da i praksis bety uten utradering av nynorsk i skolen? Det er viktig å slå fast dette. UH er for dansk, mot norsk — derfor saboterer de kampen for nynorske lærebøker.

UTVID BOIKOTTEN!

Det faktum at det ikke finnes noen sentral aksjons-

ledelse må tas med i vurderinga når den videre kampen for nynorske lærebøker planlegges. Situasjonen stiller store krav til den lokale organiseringa. Det er derfor svært viktig at hver skole velger seg sin egen aksjonsledelse. Hva så hvis mange lar seg passivisere av NGS-ledelsens sabotasjelinje? Parola må være «stå på!» Om det så bare er enkelte klasser på en skole som boikotter så er det bra. Både departementet og UH skal forstå at elevene ikke over en lengre periode lar seg kneble av en reaksjonær bande på toppen i NGS!

BOIKOTTEN MÅ UTVIKLES TIL AKSJONER MOT STATSBUDSJETTET

Aksjonen må ikke stanse med denne bokboikotten. I høst vil finansminister Kleppe legge fram et nytt forslag til statsbudsjett. Det skal ikke rare politiske gangsynet til for å forstå at dette budsjettfor-slaget vil føye seg pent inn i rekka av elevfiendtlige budsjett. Skolebokboikotten må derfor utvikles til streiker og demonstrasjoner mot statsbudsjettet. NGS-ledelsen må ikke lenger få lov til å lamme hele elevbevegelsen. Fram for norsk skriftmål i skolen.

Hybelhus i Odda:

Det er ei kjent sak at både gymnasiastar og yrkesskule-elevar har vanskeleg for å skaffe seg skikkelege stader å bu når dei skal reise bort for å gå på skulen. Einskilde stader vert det bygde hybelhus, som til dømes i Oslo, men der er ofte husleiene så høge at det er vanskeleg å betale dei.

I Odda er det eit hybelhus for gymnasiastar og yrkesskule-elevar. Her er det slik at elevane før dei skal flytte inn må underskrive ei kontrakt

der dei forpliktar seg til å betale husleia i eit år sjøl om dei skulle flytte frå huset før året er ute.

Husleiene der er på omlag 200 kroner pr. mnd for enkelt rom og omlag 150 kr. for 2 mannsrom. Dette må altså elevane betale sjøl om dei skulle klare å finne seg ein betre stad å bu innan året er ute!

Og det er ikkje rart at elevane vil finne seg ein annan stad å bu. Tilhøva på

hybelbygget er etter folk som bur der si meining elendige.

På yrkesskulen var det ein spontan aksjon mot husleiekontrakta og tilhøva på hybelbygget. Denne aksjonen fekk tilslutning av heile 10 klassar av ein skule på 20.

Til slutt er det vel verdt å nemne kven som eig dette bygget. Er det nokon slags fæl privat hushai tru? Nei, slett ikkje. Eigaren er Hordaland Fylke. Slik sørger dei for velferda til folk som må bu på hybel for å gå på skulen.

Må betale leige etter å ha flytta!

11. september i år var det tre år sidan kuppet i Chile. Framleis lever det chilenske folket under terror og beinhard utsuging. Undertrykking avlar motstand, det ser vi også i Chile. Og motstandskampen i Chile den styrkar seg.

den reaksjonære rektoren måtte gå av, og elevane vart tekne tilbake på skolen.

I sommar var representantar frå PCR (Chile sitt revolusjonære kommunistparti) på vitjing i Noreg. Dei fortalde m.a. om dei to linene i motstandskampen i Chile i

fascistar må einast i denne kampen. I dag vart Frente del Pueblo (folkefronten) bygd i Chile. Denne fronten har eit minimumsprogram som kan sameine alle grupper som vert undertrykte av juntaen. Også i det internasjonale støttearbeidet til det chilenske

forening) då dei vende seg til «Chileaksjonen» for å be dei skipe eit sams arrangement (saman) med Chilekomiteen. Det vart gjeve to grunnar for at samarbeid ikkje kunne koma på tale: Chilekomiteen ville ikkje vere samd i parola om vilkårslaus støtte til heile

Folkefronten vert bygd i Chile.

I einskilde saker har folket seira etter aksjonar. Døme på dette er kampen arbeidarane ved Radio og Fjernsyns industrien sette i verk. 118 arbeidarar vart oppsagte, det vart krevd at desse skulle takast tilbake. Etter to vekers kamp seira arbeidarane. Eit anna døme er frå ein skole der ein reaksjonær rektor utviste 200 elevar som mistenkte marxistar. Dei yngste var 5 år! Også her vart det store protestar og det endte med at

dag. Revisjonistane går mot massekamp, dei spreier lina om at massekamp provoserer fram undertrykking. Dei går også imot folkevæpning, dei stoler heller på dei «demokratiske militære». Og i staden for å mobilisere massene i Chile til kamp, stoler dei på påtrykningar frå utlandet.

PCR står for den andre lina, den som seier at det er folket i Chile sjøl som må styrte juntaen, og at alle anti-

folket går det to liner.

Revisjonistane i utlandet legg hovedvekt på å skildre tortur og redsel, sende avskjerslunar, samle inn mat og klær til dei arbeidslause, og propagandere for boikott av Chile. Men når dei ser dette som det viktigaste og ikkje støtta til massekampen i Chile som det viktigaste, er det korke antifascistisk eller revolusjonært.

I Noreg, seier PCR, er det Chilekomiteen som står for ei rett line i støttearbeidet, fordi dei støttar den aktive motstanden. Det er viktig og spreie opplysningar om massekampen i Chile, og arbeide for auka oppslutning om denne lina.

I samband med tre års dagen for kuppet i Chile vart det arrangert to demonstrasjonar fleire stadar i Noreg. Demonstrasjonar som presenterte desse to linene i støttearbeidet for det chilenske folket. Chilekomiteen og utbrytarane av denne, «Chileaksjonen», var arrangørar av toga. «Chileaksjonen» som i hovedsak vert leia av SV gjekk imot samarbeid, og kva var grunnane til det? Jau, la oss sjå på kva dei svarte SEF i Oslo (Sosiale Etaters Fag-

motstandsørsla i Chile. Chilekomiteen svara til dette at dei sjølsagt ikkje gjekk mot ein slik parole. Men den andre grunnen dei gav for å nekte samarbeid var det Steinar Hansson i «Chileaksjonen» sa, at «Chileaksjonen» vil markere seg som eiga rørsle og at heile brotet i fjor vil verke meningslaust om dei gjekk saman om å skipe ein demonstrasjon!

Slik klar tale gjorde det lett for SEF å velge kva tog dei skulle slutte seg til, det vart naturlegvis Chilekomiteen sitt tog.

Kampen som folket i Chile fører krever av alle antifascistar at vi aktivt går ut for å avsløre revisjonistane sitt «støttearbeid», at vi arbeider for ei brei og einskapleg støtjørsla i Noreg, som ser som si viktigaste oppgave å støtte det chilenske folket sin aktive kamp for å styrte juntaen. For det er denne kampen som til sist vil greie å knuse den fascistiske militærjuntaen i Chile.

Væpna terror, men motstandskampen styrker seg.

Jazzfestivalen i Molde:

I fjor blei nynazistene kasta ut fra Molde. Befolkninga i Molde og deltagerne på jazzfestivalen hindra resolutt den rasistiske Hitleryngelen å spre sin propaganda. Det var en viktig seier i kampen for å forby Norsk Front, i kampen for å forsvare det arbeidende folkets demokratiske rettigheter.

Borgerskapet i Molde forsøkte å vende denne seieren til et angrep på de demokratiske kreftene og mot kommunistene spesielt.

Umiddelbart etter at festivalen var slutt i fjor rykka politimesteren og festivalpresident Sættem ut i Aftenposten (4/8). Sættem sa at for framtida skulle alle «med ekstreme politiske standpunkter nektes adgang på festivalens arrangementer.» Politimesteren fulgte opp ved å si at det ville bli forbudt med all politisk og religiøs propaganda under festivalen.

JAZZ-CAMPEN BARE ET OPPHOLDSSTED.

Den 19. mars i år rykka festivalledelsen ut med et nytt vedtak i Romsdal Folkeblad

telefon het det at Rød Front (eller Rød Ungdom — klarte aldri å bestemme seg for hvilken organisasjon som sto bak) skulle kuppe campen når alle de andre som bodde der

Det Nye Samspill og styret i Freelancegruppa av Oslo Jazzmusikerforbund tok initiativ til ei underskriftskampanje for at forbudet skulle oppheves, for at vanlige demokratiske rettigheter også skulle gjelde i Molde og at Norsk Front må bli forbudt.

I løpet av 2 og en halv dag skreiv 450 av folka på campen seg under på denne lista. På byen hadde initiativkomiteen for Anti-fascistisk komite starta en nesten tilsvarende kampanje som samla over 500 underskrifter.

Festivalledelsen blei pressa på retrett. Skiltet som hang ved inngangen til Jazzcampen «All politikk forbudt» blei fjerna etter tre dager og det blei tillatt å selge aviser, bøker etc. Formelt var det enda forbudt med stand, men festivalledelsen var allfor isolert til å kunne håndheve forbudet. De kunne jo ikke godt bortvise 450

bli nedlagt hvis det blei mere bråk (Demokratiske retter er ensbetydende med bråk for festivalledelsen), at Sættem blei trøtt og lei og ungene hans så også helst at han slutta, de spurte alltid, men pappa, hvor skal du nå igjen? Når nederlaget var et faktum sa de at de aldri hadde ment at det var forbudt med all politisk virksomhet, bare at det var forbudt med all «organisert politisk virksomhet.»

EN VIKTIG SEIER

Seieren i Molde gjør det vanskeligere å fatte et lignende vedtak neste år. Det gjør det vanskeligere for andre festivalarrangører å angripe retten til å drive politisk virksomhet. Der massene blir satt i bevegelse vil sånne reaksjonære angrep bli feid til side. Og aksjonen viste at ungdomsmassene er svært

Angrep på ytringsfriheten slått tilbake.

hvor det het: «All politisk og religiøs virksomhet forbudt på jazz-festivalens arrangementer.» «Jazz-campen (hvor det er nærmere tusen ungdommer samla i ei uke — vår kommentar) skal bare være et oppholdssted — musikk, sang og politisk agitasjon er forbudt.»!!

I byen sa politimesteren at det var forbudt med politisk og religiøs virksomhet på rådhusplassen.

DEN SOM BRYTER FORBUDET BLIR KASTA UT

For å «skremme» den demokratiske opinionen, gikk festivalledelsen til avisene.

I dagbladet svarte PR-sjef Petterson på direkte spørsmål at «all politikk var forbudt», at folk som brøt forbudet sto i fare for å bli kasta ut, det han kunne tolerere var at noen få folk kunne stå å snakke sammen under et tre!

I et forsøk på å splitte kampen for de demokratiske rettighetene produserte Sunnørsposten et fantastisk uduelig falsum fra AKPs ungdomsorganisasjon «Rød Front.»! I det interne skrevet, som avisen fikk referert over

var på konsert for så å proklamere «fristaten Molde!»

VEDTAKET FEID TIL SIDE!

stykker!

Først forsøkte festivalledelsen å splitte fronten ved å kjøre på at festivalen kunne

progressive, at ungdommen er for å forsvare de demokratiske rettighetene og for forbud av Norsk Front.

Boikott operasjon dagsverk!

Landsmøtet i NGS 1976 vedtok etter forslag fra folk fra Moderat Ungdom og Unge Høyre at Operasjon Dagsverk skal gå til et prosjekt i Sør-Sudan. Vi skal her kort begrunne hvorfor Rød Ungdom vil boikotte årets O.D.

Hva slags land er Sudan?

Sudan er et land i den 3. verden. Det er blant verdens 25 fattigste land.

Regjeringa leda av president Nimeiry er ei borgerlig regjering som kom til makta gjennom et militærkupp i mai 1969. I utenrikspolitikken har regjeringa i Sudan tatt ei progressiv holdning i mange spørsmål, blant annet støtter regjeringa palestinerne kamp mot Israel, det støtter frigjøringsbevegelsene i det sørlige Afrika og det støtta de 3 indo-kinesiske folkenes kamp mot USA-imperialismen. Regjeringa har i 1971 og 1976 slått ned Sovjet-inspirerte kupp-forsøk.

Innenrikspolitisk følger regjeringa imidlertid ei linje som har ført til at det har satt seg i stor avhengighet til vestlige imperialistiske land som USA, Frankrike, Vest-Tyskland og England. Denne avhengigheta utgjøres både av en enorm gjeld og avhengighet av eksperter fra disse landa. Dette er et viktig uttrykk for at regjeringa er ei borgerlig regjering.

Prosjektet er ikke et anti-imperialistisk prosjekt

Rød Ungdom er ikke prinsipielt imot å støtte borgerlige regimer i den 3. verden. Tvert om mener vi at den kampen disse regjeringene fører mot supermaktene og andre imperialistmakter er progressiv og

viktig. Vi støtter f.eks. den borgerlige regjeringa i Mosambique i kampen mot rasistregimet i Rhodesia, vi mener det er bra at regjeringa i Sudan slår ned Sovjet-inspirerte statskupp.

Årets prosjekt er imidlertid ikke av denne typen. Årets prosjekt er en del av et større prosjekt som er administrert av Kirkens Nødhjelp og som finansieres 85 % av Direktoratet for utviklingshjelp (NORAD) og 15 % av Kirkens Nødhjelp. Kirkens

lismen, som er årsaken til utbyttinga og undertrykkinga i den 3. verden finns, så lenge vil det også finnes analfabetisme, elendige helseforhold, sult og undertrykking. Imperialismen kan bare bekjempes ved at det reises kamp mot den, ikke ved å flikke på enkelte av uttrykka som den får. Prosjektet til Kirkens Nødhjelp og NORAD innebærer verken kamp mot eller økt uavhengighet fra imperialismen.

Demonstrasjon til støtte for frigjøringsbevegelsene i Afrika.

Hødhjelp kaller det et «distriktutviklings»prosjekt, og det har som innhold bl.a. å starte skoler, etablere helse-sentra, bygge veier og bore brønner.

Sør-Sudan er fattig. Det er tappa for resurser etter 17 års krig mellom nord og sør. Befolkninga trenger utvilsomt både å lære å lese og å forbedre helsestellet, å få bedre kommunikasjoner og å øke produksjonen. Poenget er at ingen av disse sakene vil bringe kampen mot imperialismen et eneste lite skritt framover. Så lenge imperia-

Prosjektet er fremma i kamp mot virkelig internasjonal solidaritet

De som støtter prosjektet vil stå fram og hevde at det er et uttrykk for virkelig internasjonal solidaritet med folkene i den 3. verden. Dette er løgnaktig fra ende til annen.

Prosjektet blei fremma og vedtatt i klar og skarp motsetning til et forslag som bl.a. Rød Ungdom støtta, som skulle gå til frigjøringsbevegelsene ZANU i Zimbabwe (Rhodesia) som idag kjemper

med våpen i hånd mot rasistregimet til Ian Smith & co. I stedet for å uttrykke internasjonal solidaritet er prosjektet fra MU og UH et forsøk på å hindre internasjonal støtte til den væpna frigjøringskampen i den 3. verden. Samtidig ønsker MU og UH å tildekke at den imperialistiske utbyttinga og undertrykkinga pågår like intenst idag, og de ønsker å gjøre internasjonal solidaritet til et spørsmål om medlidenhet med de undertrykte, ikke støtte til de undertrykte folkenes kamp. De som påstår at dette er et anti-imperialistisk prosjekt må også vise at MU, UH, Kirkens Nødhjelp og den norske staten er anti-imperialistiske organisasjoner. Slik er det ikke. Tvert om er det sånn at den norske staten sjøl er imperialistisk og driver utbytting, UH og MU er monopolkapitalens ungdomsorganisasjoner som forsvarer imperialismen, og Kirkens Nødhjelp er en borgerlig organisasjon som driver krisehjelp og dekker over imperialismens utbytting og undertrykking.

Skal gymnasiastene subsidiere den norske staten?

Et av argumentene til NGS-ledelsen for viktigheten av prosjektet er at NORAD ikke vil garantere finansiering. Det kan bety ett av to: Enten at NGS' prosjekt ikke fantes da det ble vedtatt på NGS-landsmøtet, eller at det fantes, men at NORAD seinere har trukket sin garanti. Hvis det siste er riktig betyr det at staten ganske enkelt ønsker å spare penger ved å la gymnasiastene betale. Hvis det første er riktig, så understreker det bare ytterligere det vi sa om at dette prosjektet ene og alene er lansert for å hindre støtte til ZANUs kamp mot Smith-regimet. Uansett styrker det argumentasjonen for å boikotte O.D.

Solidaritet med folkene i den 3. verden!

Støtt frigjøringsbevegelsenes kamp mot imperialismen!

Boikott Operasjon Dagsverk!